

НЕТУДИ

БОРБА®

1878-ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ-1974

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

APRIL 1974

България, за тебе те умрѣха,
една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ,
и тѣ за тебъ достойни, майко, бѣха!
И твоего име само катъ мълвѣха,
умираха безъ страхъ.

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ВИИ ПЪРВИ ЖЕРТВИ ПАДНАХТЕ...

ТОМА ГЕОРГИЕВЪ

ТОДОРЪ МИЛУШЕВЪ

На 14 Май 1935 година въ Харманлий бѣха звѣрски убити ученицитѣ-легионери Тома Георгиевъ и Тодоръ Милушевъ отъ двама комунистически терористи.

Тома Георгиевъ, 17, първенецъ въ класа си, синъ на запасенъ офицеръ и ревностенъ националистъ заедно съ другаря си Тодоръ Милушевъ, 16, кръгълъ сиракъ, чиито родители сѣ били убити в Бѣломорска Тракия отъ гърцитѣ и храненикъ на 6-ти Коненъ полкъ, излизатъ на разходка извънъ града.

Минаватъ 45 дни и двамата младежи още не се връщатъ у дома си. Търсятъ ги всуде, но не могатъ да ги откриятъ. Случайно едно воловарче открива полуразложенитѣ имъ тѣла въ едни щубраци. Надъ 40 удари съ ножъ явно говорятъ за жестокото убийство на двамата легионери.

Месеци по-късно, въ една зеленчукова градина полицията открива двамата убийци-комунисти и въ завързалата се престрелка, тѣ биватъ убити на мѣсто.

Денътъ 14 Май стана Денъ на Поклонение на всички патриоти въ България въ паметъ на двамата мъченически загинали първи жертви на комунистическия тероръ. Хиляди и хиляди легионери, ученици, студенти, граждани и селяни, на този денъ се стичаха въ Харманлий въ една огромна манифестация да заявятъ своята готовность за борба противъ терора на комуниститѣ въ България.

Въ Харманлий цѣлокупното гражданство, военнитѣ власти, духовенството, селяни отъ околнитѣ села, но главно легионеритѣ, на този денъ организираха поклонението. Харманлий бѣше станалъ "Божи гробъ" за всички български патриоти за времето отъ 1935 година до падането на България подъ комунистическото робство на 9 септемврий 1944 година.

Съобщава: Поручикъ Василъ К. Легионеръ водачъ въ Харманлий по време на тѣзи събития.

Часть отъ поклонениетъ предъ клуба на легиона. Въ срѣдата личатъ Ив. Дочевъ и Ил. Станевъ.

Вещитѣ.

На лобното мѣсто. Моментъ когато говори Ив. Дочевъ.

БОРБА

БОРБА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P. O. Box 1204 Grand Central Station. New York, N. Y. 10017, U.S.A.

Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Редакторъ: Д-ръ Георги Паприковъ.

Година 23, брой 1.

Книжка шестдесетъ и девета.

Априлъ 1974.

ЧЕТИРИНАДЕСЕТИЯТЪ ДВУГОДИШЕНЪ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

ВЪ НЮ ЙОРКЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

Централниятъ Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ, Инк. свика редовния Конгресъ на Организацията на 2 и 3 Мартъ 1974 въ Ню Йоркъ, Съединенитъ Шати на Америка.

Специаленъ организационенъ комитетъ въ съставъ: г. г. Н. Стояновъ, К. Кондовъ, П. Николовъ, Т. Тодоровъ, К. Христовъ, Ю. Ивановъ, Г. Цвѣтковъ, А. Стояновъ, С. Дамяновъ, М. Мариновъ и госпожицитъ: Маринова, Балхазиянъ, Христова, Ринконъ и Гарсия взеха всички предварителни мѣрки изнасянето на Конгреса и тържествата да станатъ при най-добри условия и успѣхъ. Усилията на този комитетъ се увенчаха напълно, за което Конгреса имъ изказа заслужена похвала.

На 2 Мартъ 1974 още отъ заранята започнаха да пристигатъ делегатитъ и гоститъ въ хотелъ Комодоръ, главната квартира на Конгреса. Въ голѣмия холъ имаше "Бюро за регистриране", на което г. г. Кондовъ и Мариновъ и г-ца Маринова се грижеха за настаняването на всички, регистрирането на делегатитъ, като раздаваха конгресни значки. Започнаха да пристигатъ делегации отъ цѣла Америка и Канада. Мнозина отъ делегатитъ и гоститъ бѣха пристигнали съ семействата си и скоро въ голѣмия холъ на хотела се чуваше веселъ български говоръ в приятна родна атмосфера.

Гостоприемнитъ Ню Йоркчани, членове и не членове на Организацията бѣха дошли масово въ хотела да посрѣшнатъ стари бойни другари или приятели, съ които не бѣха се виждали отдавна. Хола на хотела, "Бюрото за регистрация", както и залитъ за заседанията бѣха отлично декорирани съ знамената на Съединенитъ Шати и България, съ художествени надписи, мартеници и пр.

Въ 1 часа следъ обѣдъ, на 2 Мартъ 1974 въ залата "Винзоръ Кортъ" се откри първата сесия на Конгреса съ речъ отъ Председателя Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, който каза, че Конгреса има пълненъ кворумъ да взима решения, така като сж представени почти всички клонове на Организацията отъ всички страни на Свободния свѣтъ, а именнс:

Лично присъствуватъ делегации на клоноветъ отъ:

Ню Йоркъ - Никола Стояновъ	Чикаго - Д-ръ Георги Паприковъ
Торонто - Инж. Ангелъ Гъндерски	Кливеландъ - Георги Петровъ
Монтреалъ - Тодоръ Тодоровъ	Калгари - Д-ръ Борисъ Ганчевъ
Фениксъ - Георги Антоновъ	Съдбари - Д-ръ Ангелъ Тодоровъ
Бъфало - Миро Герговъ	Гери - Христо Минковски
Ню Джерси - Петъръ Николовъ	Санъ Франциско - Петъръ Добриновъ
Милуоки - Стефанъ Стояновъ	Бостонъ - Илия Бончевъ

Представени по пълномощно делегации на клоноветъ отъ С.А.Щ.и Канада:

Детройтъ - Недко Ивановъ	Лосъ Анджелосъ - Никола Симовъ
Вашингтонъ - Инж. Петъръ Пастуховъ	Отава - Димитъръ Николовъ
Флорида - Ангелъ Марковъ	Хамилтонъ - Димитъръ Ивановъ
Мериландъ - Инж. Димитъръ Желъзовъ	Охайо - Стефанъ Антоновъ
Канзасъ - Д-ръ Величко Велевъ	Тексасъ - Инж. Илия Костовъ

Представени по пълномощно делегации на клоноветъ отъ Свободния свѣтъ:

Австралия - Живко Сребровъ	Нова Зеландия - Атанасъ Георгиевъ
Испания - Мадридъ: Тодоръ Мушановъ	Италия - Енрико делъ Белло
	Билбао: Иванъ Ивановъ
Швеция - Никола Атанасовъ	Холандия - Петъръ Цанковъ
Англия - Д-ръ Иванъ Сарафовъ	Турция - Стефанъ Кашевъ
Франция - Парижъ: Ангелъ Костиновъ	Австрия - Драгомиръ Загорски
	Бордо: Филипъ Златаревъ
Колумбия - Василь Баевъ	Аржентина - Педро Петровъ
Боливия - Инж. Илия Матевъ	Чили - Иванъ Филиповъ
Германия - Мюнхенъ: Генчо Генчевъ	Белгия - Василь Тодоровъ
	Швейцария - Горанъ Йосифовъ
	Кьолнъ - Таню Илиевъ
	Франкфуртъ: Димо Стоевъ
	Берлинъ - Д-р Иванъ Русевъ
	Офенбахъ: Петъръ Христовъ
	Шутгартъ - Илия Екимовъ
	Гермесхаймъ: Коста Порязов
	Дармщадъ - Инж. Иванъ Делиевъ

Въз основа на представенитъ 50 клона отъ всичко 56, лично или по пълномощни, Конгреса има пълненъ кворумъ и право да решава отъ името на цѣлокупната Организация. Съ тѣзи думи Д-РЪ ДОЧЕВЪ обяви Конгреса на Б.Н.Ф. за откритъ, като предложи да се избере Конгресно бюро. За такова бѣ избрано съ единодушие:

Председателъ - Д-ръ Георги Паприковъ, Чикаго
Подпредседателъ - Инж. Ангелъ Гъндерски, Торонто
Секретаръ - Никола Стояновъ, Ню Йоркъ

Избрани бѣха и следнитъ комисии:

Комисия по Резолуциитъ: Никола Стояновъ-Ню Йоркъ и Георги Петровъ-Кливеландъ.
Комисия по Номинациитъ: Цоню Градинаровъ-Торонто, Петъръ Николовъ-Ню Джерси и Тодоръ Тодоровъ-Монтреалъ.

Споредъ установения дневенъ редъ, дадена бѣ думата на Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ да даде своя докладъ за изтеклитъ две години организационенъ животъ. Въ едночасова добре аргументирана речъ Председателтъ изтъкна, че Българскиятъ Националенъ фронтъ е постигналъ добри резултати въ изпълнение на своитъ задачи на политическата сцена въ Западния свѣтъ. Той подчерта, че нашата Организация е успѣла да се наложи и застане на чело на международнитъ организации на поробенитъ народи, съ което тя е успѣла да вземе ръководството на борбата противъ комунизма за свобода вече на международна почва. Само при единение на всички сили на поробенитъ народи може да се постигне успѣхъ срещу общия врагъ - комунизма, ето защо Б.Н.Ф. е заедно въ борбата съ Антиболшевишкия Блокъ на Народитъ и Организациитъ на Поробенитъ Народи.

Самитѣ комунисти въ България признаватъ този успѣхъ съ нестихващитѣ си атаки срещу Българския Националенъ Фронтъ и неговитѣ ръководители, най-жлъчно изразени въ многобройни книги и статии въ тѣхната преса. Това е нашата гордостъ, самитѣ комунисти да ни признаватъ за тѣхни най-голъми и опасни врагове. Редицитѣ прояви, изнесени отъ нашитѣ клонове съ голѣмъ успѣхъ навсѣкаде по свѣта, като напр. Панахидитѣ за 9 Септемврий въ память на избититѣ наши другари, които се провеждатъ въ повече отъ 40 града по свѣта, включително и 4 до сега въ България, тържества по случай Освобождението-3 Мартъ, участието ни въ Седмицата на Поробенитѣ Народи и пр. Създаване на добри и приятелски връзки съ отговорнитѣ фактори на Западнитѣ страни, показва факта, че нашиятъ Председателъ, като единственъ представителъ на българскитѣ емигранти бѣ поканенъ на срѣща съ Президента Никсънъ въ Бѣлия Домъ на 19 II 1974. Също, нашиятъ приятелъ, Народниятъ Представителъ г. Марио Биаджи произнесе речъ въ Парламента на 1 III 1974 по случай Деня на Освобождението на България и обърна внимание на всички отговорни фактори върху положението на днесъ поробенія български народъ и неговото право да бѣде свободенъ.

Организирането на българската емиграция, особено по-новитѣ наши братя въ изгнание, макаръ и съ известни трудности, се увѣнчава съ успѣхъ. Новооснованитѣ въ последнитѣ две години наши клонове въ свѣта, сѣ почти изключително отъ млади борци противъ комунизма. Млади, ентузиазирани емигранти навлизатъ въ Организаци-ята и почватъ да заематъ и отговорни постове. Д-ръ Дочевъ благодари на всички клонове и членове, които сѣ си изпълнили възложенитѣ задачи и сѣ подпомогнали Ц.У.С въ неговата дейность. Доклада на Председателя бѣ изпратенъ съ удобрение и съ бурни аплодисменти

Редакторътъ на съюзното списание БОРБА, Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ направи своя докладъ, като описа накратко 23 годишната история на списанието, като изтъкна голѣмото значение на съюзната ни преса, която популяризира нашата идеология и описва борбата ни противъ подтиснитѣ на народа ни. БОРБА създава връзки съ братя-емигранти по цѣлия свѣтъ и ни свързва въ едно голѣмо семейство на изгнанници. Въ продължение на 23 години БОРБА успѣ да се наложи като най-бойкото списание, не само на нашата Организация, но и на цѣлокупната българска емиграция. Пращано въ хиляди екземпляри безплатно по цѣлия свѣтъ, то достига до всѣки домъ на българи-емигранти, и което е по-важно, отъ нѣколко години наредъ и въ България, гдето се чете отъ ръка на ръка, тайно и съ ентузиазъмъ.

БОРБА се списва не само отъ наши членове, но въ неговитѣ страници се срѣщатъ статии и дописки отъ най-компетентни по различни въпроси български емигранти. И понеже списанието не е субсидирано отъ никого, а се издържа изключително отъ членоветѣ и приятелитѣ на Б.Н.Ф., затова то може да бѣде напълно самостоятелно и обективно. Редакцията е горда съ приема, който БОРБА получава отъ емиграцията и за въ бъдаще ще се стареа да го списва въ сѣщия боенъ и обективенъ духъ. Доклада на Д-ръ Паприковъ, следъ разисквания и днушения, се прие съ благодарность и акламации.

Докладъ за Финансовата частъ даде съюзния касиеръ г. КОЛЮ КОНДОВЪ, който прочете бюджета на Организацията. Всички суми сѣ постъпили отъ членски вноски и отъ дарения, като издаването на БОРБА се води отъ отдѣлно счетоводство. Представителътъ на Контролната Комисия г. КРУМЪ РАДЕВЪ докладва, че книгитѣ на касиера сѣ водени редовно, представени сѣ разписки за всички разходи и че наличността е на лице. Той похвали касиера за неговата акуратность и предложи да бѣде освободенъ отъ морална и материална отговорность.

Станаха общи разисквания по направенитѣ доклади, въ които взеха участие много отъ присѣтствуващитѣ делегати. Направиха се внушения да се мобилизиратъ клоноветѣ ни по свѣта за още по-голъма дейность. Всички се изказаха благоприятно за дейността на Ц.У.С. който бѣ освободенъ отъ своитѣ задължения. Въ 5 часа сл.пл. Председателътъ на Конгреса Д-ръ Паприковъ закри първата сесия, за да могатъ всички да се приготвятъ за тържествата по случай Освобождението на България и чествуването на Съюзния Орденъ "Борба за Свободата на България".

ЧЕСТВУВАНЕ НАГРАДЕНИТЪ СЪ ОРДЕНА "ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ".

По случай Конгреса, въ специална зала, бѣ устроенъ приемъ на Кавалеритѣ на нашия Орденъ, на който Комитета на Ордена: Д-ръ Иванъ Дочевъ, Д-ръ Георги Паприковъ и Полковникъ Райчо Райчевъ представиха всички присѣтствуващи българи и чужденци, носители на нашето Отличие "БОРЕА ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ". Следъ това Кометета съобщи, че днесъ, въ деня на Освобождението на България, ще бѣдатъ удостоени следнитѣ българи и чужденци, достойни поради тѣхната дейность въ борба противъ комунизма:

г. Георги Антоновъ-Фениксъ. г. Илмаръ Плииръ-Естония. Д-ръ Гулиермо Марквесъ-Куба.
Д-ръ Степанъ Халамай-Украйна. г. Вилиамъ Рока-Унгария. г. Лео Боршчъ-Украйна.
г. Карлъ Райенъ-Германия. г. Михайлъ Коцка-Украйна. г. Ерикъ Джонсонъ-Германия.

Председателятъ на Ордена Д-ръ Дочевъ каза нѣколко думи за дейността на всѣки единъ отъ награденитѣ, които съ гордость приеха Отличието, като всѣки отговори и благодари за високата честь. При закуски и напитки, тържеството продължи до 8 часа вечерята при най-приятна атмосфера.

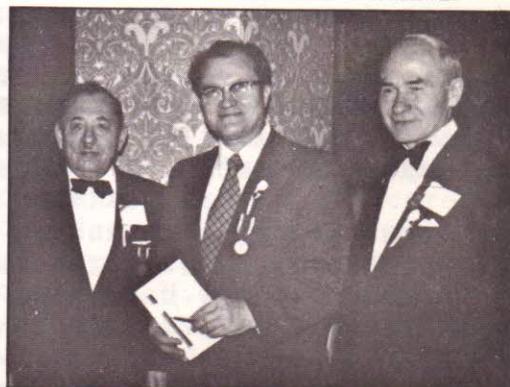
ЧАСТЪ ОТЪ НАГРАДЕНИТЪ СЪ ОРДЕНА НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ.

г. г. Полковникъ Райчевъ, Д-ръ Паприковъ, Д-ръ Дочевъ, Д-ръ Марквесъ, Антоновъ, Плееръ.

г. г. Бекъ, Д-ръ Марквесъ, Балко, Рока, Аквилера, Пасторъ, Липингъ, Полк. Назаренко, Колъ.

г. г. Служка, Плееръ, Йонгъ, Лоо, Д-ръ Апъ, Йансенъ, Райнъ, Плескачевски, Николай, Боршчъ.

ТЪРЖЕСТВЕНО ОТПРАЗДНУВАНЕ "ДЕНЬТЪ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ".

Традиционното отпразднуване "Деня на Освобождението на България" бѣ чествувано на 2 Мартъ 1974 въ Тържествената зала на хотелъ Комодоръ, която скоро се препълни съ български емигранти и гости отъ града и отъ по-далечни краища.

Личаха делегациитѣ отъ Поробенитѣ Народи начело съ тѣхнитѣ лидери: Д-ръ Халамай и г-жа Улана Целевичъ — Украина, Илмаръ Плииръ и Елмаръ Липингъ — Естония, Миро Галъ и Антон Носичъ — Хърватско, Д-ръ Сигизмундъ Слуска — Полша, Карлъ Райенъ и Адолфъ Баерндорферъ — Германия, Проф. Георги Ботушани и Аристиде Николае — Румъния, Кап. Вашвари и Вилиамъ Рока — Унгария, Полк. Назаренко — Козакия, Методъ Балко — Словакия, Д-ръ Гуелемо Марквесъ и

Марио Агурела — Куба, Кап. Арсланъ Бегъ и г-жа Абдушели — Саверенъ Кавказъ, Дръ Плескачевски — Бѣлорусия и пр.

Тържеството се откри и ръководи отъ г. Никола Стояновъ, който произнесе подходяще слово. Следъ изсвирването на Националнитѣ Химни на Съединенитѣ Шати и България, Д-ръ Дочев произнесе слово по случай Освобождението на България, като изтъкна новото робство на Родината и борбата за нейното освобождение. Отъ страна на гоститѣ говори г. Ласло Пасторъ, унгарски борецъ за свобода. Въ речта си той похвали тѣсната солидарностъ на всички поробени народи отъ комуниститѣ и апелира за още по-голяма сплотеностъ въ борбата. Словата на двамата оратори бѣха изпратени съ бурни и нестихващи аплодисменти. Съ това се приключи официалната частъ на тържеството.

г. Стояновъ и Д-ръ Дочевъ. Започнаха да показватъ своето искусство танцовитѣ групи на Етническитѣ групи въ Ню Йоркъ. Първи се явиха Унгарската Скаутска група водена отъ г-жа Имре Марсичъ, следъ нея Естонската група, ръководена отъ г-жа Мери Тидла, Баварската група съ председателъ г. Джери Хугелъ, Украинската група съ г-жа Елана Опреско, която вече 6 години наредъ удостоява нашитѣ тържества и накрая Българската пѣвческа група отъ студенти въ Колумбийския университетъ. Всичкитѣ групи играха и пѣха съ много голѣма вещина и предизвикаха заслужени и продължителни аплодисменти. Следъ приключване на програмата Д-ръ Дочевъ връчи на лидеритѣ на всички групи специални дипломи-благодарствени писма.

Рекордниятъ оркестъръ "Аморъ" започна да свири народни и модерни танци. Следъ полунощъ г. Гескаръ съ своята група засвири хора и ржченици, на които се хванаха и млади и стари. Пѣха се народни и войнишки пѣсни до късно презъ нощта. Това бѣ едно ненадминато тържество, посѣтено отъ повече отъ 500 български емигранти, които забравяйки своята Родина, се събраха да дадатъ обегъ за борба, която не ще свърши докато не се развѣ знамето на свободата надъ България.

ВТОРАТА СЕСИЯ НА КОНГРЕСА.

На 3 Мартъ 1974 Председателтъ на Конгреса откри Втората Сесия, като събщи, че са се получили извънредно много поздравителни писма и телеграми отъ цѣлия свѣтъ на първо мѣсто отъ Президента Никсънъ, отъ Н. В. Царъ Симеонъ II, Вицепрезидента Фордъ Н. В. Епископъ Кирилъ, много Сенатори, видни политици и военни, представители на чужди братски намъ организации, братя-емигранти отъ цѣлия свѣтъ и пр. Много отъ поздравленията бѣха прочетени, бурно акламирани отъ делегатитѣ. Д-ръ Паприковъ покани комиситѣ да дадатъ своитѣ доклади.

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

Hon. JAMES L. BUCKLEY - New York.
Hon. JAKOB K. JAVITS - New York.
Hon. EDWARD M. KENNEDY - Massachusetts.
Hon. ABE RIBIKOFF - Connecticut.
Hon. HUGH SCOTT - Pennsylvania.
Hon. ROBERT TAFT, Jr. - Ohio.

Congress of the United States

House of Representatives

Hon. MARIO BIAGGI - New York.
Hon. EDWARD J. DERWINSKI - Illinois.
Hon. T. J. DULSKI - New York.
Hon. JOHN D. DINGEL - Michigan.
Hon. HAMILTON FISH, Jr. - New York.
Hon. HENRY HELSTOSKI - New Jersey.
Hon. EDWARD J. PATTEN - New Jersey.
Hon. WILLIAM J. SCHERLE - Iowa.

DEPARTMENT OF STATE

Washington, D.C. 20520

Robert B. Howson

STATE OF NEW JERSEY
OFFICE OF THE GOVERNOR
TRENTON

Glendon T. Egan

Republican
National
Committee.

Jay Niemczyk
J. M. NIEMCZYK
Director
Heritage Groups Division

THE SECRETARY OF THE INTERIOR
WASHINGTON

Raymond C. Morton

THE SENATE
STATE OF NEW YORK
ALBANY 12224

John J. Marchi
John J. Marchi

ANTI-BOLSHEVIK BLOC OF NATIONS (A.B.N.)

8 München 80 - Zeppelinstrasse 67

Yaroslav Stetsko
(Yaroslav Stetsko)

СЪЮЗЪ НА БИВШЕТО БЪЛГАРСКО ВОИНСТВО ВЪ ИЗГНАНИЕ
ASSOCIATION OF EX-MILITARY BULGARIANS IN EXILE
VERBAND EHEMALIGER BULGARISCHER SOLDATEN IM EXIL
ASSOCIATION DES ANCIENS MILITAIRES BULGARES EN EXIL

DOCTOR ASPARUH D. ISAKOV PRESIDENT OF
THE MACEDONIAN PATRIOTIC ORGANIZATION

GERMAN-AMERICAN
NATIONAL CONGRESS, INC.

Deutsch-Amerikanischer National-Kongress

Croatian American National Congress
CENTRAL COMMITTEE

KYRIL DRENIKOFF

БЪЛГАРСКА ЛИГА ЗА ПРАВТА НА ЧОВЕКА
Ligue Bulgare des Droits de l'Homme

WORLD ANTI-COMMUNIST LEAGUE
OFFICE OF THE HONORARY CHAIRMAN
1 TUNGTAO EAST ROAD, TAIPEI, TAIWAN,
REPUBLIC OF CHINA

ESTONIAN AMERICAN NATIONAL COUNCIL
LA PRENSA - BUENOS AIRES

AMERICAN HUNGARIAN MOVEMENT OF THE CROSS AND THE SWORD
KERESZT ES KARD MOZGALOM

Рашъ преданъ другаръ въ БОРЕАТА,

Jope Viskenski

Holy Ghost

Washington New Approach

PUBLISHING COMPANY INC. AND INDEPENDENT MONTHLY MAGAZINE - Estd. 1965

MACEDONO-BULGARIAN EASTERN ORTHODOX CHURCH

BYELORUSSIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

DR. KAROL RIPA

PRESIDENT. POLISH-HUNGARIAN WORLD FEDERATION AND AFFILIATES

PROF. DR. DR. THEODOR OBERLÄNDER

BUNDESMINISTER A. D.

IVAN MATTEO LOMBARDO

Поради ограниченото място за помъстване поздравленията за Конгреса, много от телеграмитѣ и писмата не можаха да се напечататъ или се напечатиха въ много съкратенъ видъ или само имената на организациитѣ.

Молимъ най-уцтливо нашитѣ приятели, които ни поздравиха за Конгреса, да ни извинятъ за това техническо опущение. Разбира се, ВСИЧКИ поздравления до Конгреса се прочетоха, възторжено акламирани отъ делегатитѣ и гоститѣ.

ПОЗДРАВИТЕЛНИ ПИСМА ЗА КОНГРЕСА НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ.

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

February 21, 1974

Dear Dr. Docheff:

I have been asked to acknowledge your kind letter to the President inviting him to attend the Celebration of the Bulgarian Liberation Day to be held March 2 in New York at the Commodore Hotel.

The President was pleased to be asked to be with you on this occasion and would like to have the opportunity to do so, if circumstances permitted. Unfortunately, though, his schedule is such that it will not be possible to add this engagement to his calendar.

With the President's warm thanks for your thoughtfulness of him and his best wishes, particularly for a most successful celebration,

Sincerely,

Terrence O'Donoghue
Staff Assistant
to the President

Dr. Ivan Docheff
National President
Bulgarian National Front, Inc.
Post Office Box 1204
Grand Central Station
New York, New York 10017

Съжалявам, че не мога да дойда!

Много Ви благодаря за отправената ми покана да присъствавам на Конгреса на БНФ и на Тържеството по случай Деня на Освобождението, които ще се състоят на 2 и 3 март т.г., в Ню Йорк.

Както и друг път съм казал, особена радост е за мен да констатирам, че въпреки многото трудности от всевъзможен характер, а и времето не ми помага - тази година режимът се готви да отпразнува 30-годишнината на комунистическо управление на България - Вие и Организацията продължавате с схватата енергия и ентузиазъм да работите и да подържате духа у сънародниците в Съединените Шати и Канада.

Намирам тази Ваша дейност за още по-похвална, имайки предвид неблагоприятната международна обстановка: преобладаващата политическа безпътница, голямата икономическа криза и официалното, ако и не съвършено искрено дъх, движение за мирно споразумение между Великите Сили. Според мен, Западните Сили трябва съгледливо внимание да гледат на цената която ще струва подобно-споразумение, което засяга и съдбата на България.

Надвямъ се че някоя година ще мога да посетя Конгреса на Фронта и дано до тогава да се развият благоприятно за българската която не бива да се изключи, за да ни вдъхнат конкретни надежди, които да споделим при срещи сънародниците.

Като Ви благодаря още веднаж за използването случая да Ви замоля да поздравите име присъстващите на Конгреса и да Ви отпратги Дочевъ, сърдечни поздрав и най-добри пожела-

[Handwritten signature]

Мадрид, 21 февруарий 1974 година

THE VICE PRESIDENT
WASHINGTON

February 26, 1974

Dr. Ivan Docheff
National President
Bulgarian National Front, Inc.
Post Office Box 1204
Grand Central Station
New York, New York 10017

Dear Dr. Docheff:

Thank you so very much for the kind invitation to join you at your Bulgarian Liberation Day Celebration in New York City on March 2nd.

I would so much have enjoyed attending but, unfortunately, I must decline with sincere regrets as prior commitments prevent me from joining you.

Please extend my warm greetings and best wishes for a most successful commemoration of your Independence Day.

With kind regards.

Sincerely,

Gerald R. Ford

GRF:iwr

Bulgarian Eastern Orthodox
DIOCESE OF THE UNITED STATES OF AMERICA
519 Brynhaven Dr., Oregon (Toledo),

THE RT. REV. BISHOP KYRILL
Diocesan Prelate

1 Март 1974 год.

До г-нь Д-ръ Иванъ Дочевъ
Председател на Българския Национален Фронт
Ню Йорк - Ню Йорк.

Драги д-ръ Дочевъ,

Получих писмото Ви и поканата за Годишният конгрес на Българския Национален Фронт и предстоящото отпразнуване 3 март - освобождението на България от Турското робство.

Съжалявам много, че по причини от служебен характер съм възприпятствен да взема участие на това предстояще народно тържество.

Пожелавам Вамъ, на всички делегати и гости на Българския Национален Фронтъ крепко здраве, духовна бодростъ и сила. Ние сме убедени, че и на този конгресъ взетите решения ще бъдат само въ защита на мира и погазената свещена свобода на Българската Православна Църква и милета ни Родина България.

Призовавамъ върху всички васъ Божието благословение и оставамъ преданъ въ Христа Вашъ молитствувателъ;

Епархийски Архиеп: *[Handwritten signature]*

Епископъ Кирилъ.

Пристъпи се към разглеждане на резолюцията, чиито проект г. Никола Стоянов докладва. Следъ разисквания, корекции и допълнения Конгреса прие следната

РЕЗОЛЮЦИЯ

I. ПО МЕЖДУНАРОДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ.

Международните отношения се характеризирват съ с намаление на военните сблъсквания и увеличение на икономическият кризи. Тъзи кризи обхващат не само страните отъ Свободния святъ, но също така, дори и въ по-голямъ размъръ, страните отъ така наречения комунистически лагеръ.

Въпроситъ за производство и разпредѣление на храни, разпредѣление на съществуващите извори за енергия и създаване на нови, спиране на инфлационния натискъ въ световните пазари ще играятъ най-важна роля въ международните отношения въ близко бъдаще.

Икономическото и технологическо превъзходство на Съединените Шати, използвани правилно въ подкрепа на идеитъ за свобода и самоопредѣление биха дали нови надежди на поробените народи.

Реалната опасностъ отъ експанзия на Китай принуждава Съветския Съюзъ да прави концесии, търсейки осигуряване на тила си въ Европа. Също, необходимостта отъ икономически връзки съ Съединените Шати правятъ съветските диктатори по-чувствителни къмъ западното обществено мнение. Като отражение на това, се явяватъ промѣнитъ въ отношенията на Съветските власти къмъ малцинствата, като и тяхната явна затрудненостъ въ третиране на бунтуващата се интелигенция.

Започналото развитие отваря неограничени възможности въ бъдаще и спомага за засилване на влиянието на свободолюбивите течения въ поробените отъ комунизма страни.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ пледира къмъ Международната Конференция за Европейска Сигурностъ въ защита на потъпканите човѣшки права на българския народъ. Свещенните права на човѣка за размѣна на мисли, идеи и свободно движение не сѫ обекти за политическа размѣна и трѣбва да бъдатъ първото условие за каквото и да е разбирателство съ Съветския съюзъ и неговите сателити.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ подържа постоянни връзки съ отговорни лица въ администрацията на Съединените Шати, както и съ многобройни американски и други сродни намъ организации въ цѣлия святъ и неуморно работи за изясняване на справедливата кауза на българския народъ.

II. ПО ПОЛОЖЕНИЕТО ВЪ БЪЛГАРИЯ.

Апатия, политически цинизъмъ и безисходностъ характеризиратъ днешното положение въ България. Управляващата клика на Тодоръ Живковъ е отречена, не само отъ народа, но и отъ значителна частъ на самата комунистическа партия.

Икономическото състояние се влошава ежедневно. Недостигъ, поскапване, намалено и долнокачествено производство свидетелствуватъ за банкрута на комунистическото стопанство.

Наредбитъ за забрана на следработна частна практика на свободните професии, както и тѣзи за частно продаване на недвижими имоти, създаватъ брожение и открито недоволство всрѣдъ населението.

Централният Комитет на Комунистическата партия в България се състои в по-голямата си част от стари, фанатични партийци, неспособни да се пригледат към изискванията на времето. Този факт довежда до открит вече конфликт с новоизникналите комунисти, което реално разлага устоите на партията.

III. ПО ПОЛОЖЕНИЕТО ВЪ ЕМИГРАЦИЯ.

Българският Национален Фронт продължава да води неуморно борба в защита на правата на българския народ. Представители на Б.Н.Ф. взимат дейно участие в международни и местни прояви заедно с сродни нам организации.

Българският Национален Фронт чрез своята дейност се е наложил като най-авторитетен глас на поробен български народ, за което свидетелствуват многобройни съобщения в чуждата преса за акции и прояви от клоновете на Б.Н.Ф.

Съзнатото списание БОРБА стои неотклонно на своя пост и достига до всички краища на света, гдето има българи. Стотици писма получавани в редакцията на списанието свидетелствуват за неговото засилващо се значение. И което е по-важно, от няколко години наред БОРБА прониква в Родината, кдето се чете от рака на рака, тайно, с възторг.

Българският Национален Фронт продължава да отправя предупреждения към емиграцията за крайна внимателност към засилената комунистическа пропаганда, която в момента се провежда главно чрез подчинените на българското комунистическо правителство български духовници в чужбина, както и чрез разни "културни" клубове, търговски представителства, ресторанти и кръчми - явни шпионски гнезда в чужбина.

Българският Национален Фронт продължава да работи за обединението на българската емиграция, в чието единство стои залога за отстояване на националните ни интереси. Обединената национална емиграция е не само най-здравия щит срещу комунистическата експанзия, но и най-пламенно огнище за запазване на българщината срещу шовинистични държави, които целят претопяване на българските малцинства в техните граници.

ТАНЦОВИТЕ ГРУПИ

които взеха участие в тържеството по случай 3 Март - Освобождението на България, в Ню Йорк на 3 Март 1974.

Българската група.
Унгарската група.
Украинската група.
Естонската група

Д-РЪ ДОЧЕВЪ И г.БИАДЖИ.

BULGARIAN INDEPENDENCE DAY

HON. MARIO BIAGGI

OF NEW YORK

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Thursday, February 28, 1974

Mr. BIAGGI. Mr. Speaker, it is an honor for me to join with millions of Bulgarians, both in this country and worldwide, on the occasion of Bulgarian Liberation Day, 1974. As it has been for the last quarter century, this year's celebration will be a hollow one marked by the present realities of Bulgaria's far-from-liberated state.

The post-World War II period found Bulgaria as well as most of Eastern Europe falling under the tyrannical rule of the Soviet Union. This rule has endured through the present day, and des-

As we take time to reflect on the occasion of Bulgarian Liberation Day, 1974, let us not forget that the nation which is responsible for the repression and persecution of Bulgarians, is the same nation with whom we are working so feverishly to gain détente.

We, in the United States, must proceed with caution in all our future dealings with the Soviet Union. We must make any future agreements contingent on the Soviets promoting a policy of self-determination for the millions of captive people they control. The people of Bulgaria have experienced the joys of freedom and remain hopeful that it will return to them again. Let us work to help them achieve this goal; 1974 can be the year that Bulgarian Liberation Day becomes an event which we can truly celebrate.

Номинационната Комисия докладва листата за Управителенъ Съветъ, като предложи за Председателъ да бѣде преизбранъ Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, базирайки се на неговата неуморима дългогодишна антикомунистическа дейность. Д-ръ Дочевъ пръвъ развѣ знамето на борбата още презъ 1944 година въ чужбина съ редактирането и издаването на множество вестници и книги, които се прѣснаха още тогава по цѣлия свѣтъ и съ които защити справедливата българска кауза. Той е основателъ на много национални организации, включително и Б.Н.Ф. презъ 1947 година.

Д-ръ Иванъ Дочевъ е признатъ водачъ на българската национална емиграция отъ всички братски намъ поробени народи и затова ето вече 6 години наредъ той бива избранъ за Председателъ на Антиболшевишкия Блокъ на Народитѣ. Също, неговитѣ отлични връзки съ видни американски политици и общественици му даватъ възможность винаги да пледира предъ тѣхъ за свободата на народа ни. Неговото име е популярно въ България, гдето комуниститѣ не спиратъ атакитѣ си срещу него въ редица книги и вестници. За останалитѣ членове на Централния Управителенъ Съветъ Комисията предложи също стари изпитани дейци на нашата Организация:

- Председателъ: Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ - Ню Йоркъ.
- Подпредседателъ: Д-ръ Георги Паприковъ - Чикаго.
- Подпредседателъ: Инж. Ангелъ Гъндерски - Торонто.
- Секретаръ: Никола Стояновъ - Ню Йоркъ.
- Касиеръ: Колю Кондовъ - Ню Йоркъ.
- Членове: Д-ръ Ангелъ Тодоровъ - Съдбъри.
- " Инж. Александъръ Костовъ - Чикаго.
- " Полковникъ Райчо Райчевъ - Ню Йоркъ.
- " Цоню Градинаровъ - Торонто.
- " Георги Петровъ - Кливеландъ.
- " Миро Герговъ - Бъфало.
- " Георги Антоновъ - Фениксъ.
- " Д-ръ Борисъ Ганчевъ - Калгари.
- " Тодоръ Тодоровъ - Монреалъ.
- " Живко Сребровъ - Австралия.
- " Атанасъ Георгиевъ - Нова Зеландия.
- " Петъръ Христовъ - Германия.
- " Енрико дель Белло - Италия.
- " Тодоръ Мошановъ - Испания.
- " Петъръ Цанковъ - Холандия.
- " Никола Атанасовъ - Швеция.
- " Стефанъ Кашевъ - Турция.
- " Драгомиръ Загорски - Австрия.
- " Инж. Илия Матевъ - Колумбия.
- " Иванъ Филиповъ - Чили.
- " Педро Петровъ - Аржентина.
- " Горанъ Йосифовъ - Швейцария.
- " Д-ръ Иванъ Сарафовъ - Англия.
- " Василь Тодоровъ - Белгия.

Централния управителенъ Съветъ на Б.Н.Ф. за Съединенитѣ Щати и Канада.

Съ акламации всички делегати единодушно гласуваха за предложената листа. Следъ размѣна на мисли и общи дискусии въ отдѣла разни, Д-ръ Паприковъ обяви Четиринадесетия Конгресъ на Б.Н.Ф. за закритъ.

КОНФЕРЕНЦИЯТА НА ВОДАЧИТЕ НА ЕТНИЧЕСКИТЕ ГРУПИ ВЪ СЪЕДИНЕНИТЕ ШАТИ

ВЪ БЪЛИЯ ДОМЪ - ВАШИНГТОНЪ.

President Nixon and Dr. Docheff
in the White House on 19 II 1974.

По покана на Президента НИКСЪНЪ, водачитѣ на разнитѣ етнически групи въ Съединенитѣ Шати имаха конференция въ Бѣлия Домъ въ Вашингтонъ на 19 Февруарий 1974 година.

Като единственъ представителъ на насъ, бѣлгарскитѣ национални емигранти бѣ поканенъ Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, Председателя на Б.Н.Ф.

На 19 II 1974 сутринта, въ хотелъ Мейфлауеръ се състоя първата частъ на конференцията, на която бѣха говорители: г. Джордж Бушъ - Председателъ на Националния Комитетъ на Републиканската партия, г-жа Ана Армстронгъ - Консулъ за специални поръчки при Президента, сенаторътъ Б. Брокъ отъ Тенеси и Народниятъ представителъ Едвардъ Дервински.

Следъ обѣдъ въ една отъ канцелариитѣ на Бѣлия Домъ се състоя втората сесия на конференцията, на която се явиха и докладваха за положението въ тѣхнитѣ министерства и политиката на правителството лично министритѣ: г. г. Жрлѣ Бътцъ - министъръ на Земеделieto, Питъръ Брененъ - министъръ на Труда, Джеймсъ Линъ - министъръ на Строежитѣ, генералъ Куфауеръ отъ министерството на Сигурността и поддиректора на министерството на Енергията.

Следъ докладитѣ на официалнитѣ лица станаха разисквания, зададоха се много въпроси, като се додоха отъ министритѣ нуждитѣ отговори. Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ застъпи тезата, че едно подпомагане икономиката на Съветския съюзъ и неговитѣ сателити отъ Съединенитѣ Шати, най-малкото отлага освобождението на подтиснатитѣ отъ комунизма народи отъ червеното робство.

Въ 5 часа следъ обѣдъ въ Бѣлия Домъ, Президентътъ НИКСОНЪ даде приемъ на водачитѣ на Етническитѣ групи. Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, като преставителъ на бѣлгарскитѣ национални емигранти има голѣмата честъ да разговаря съ Президента на Съединенитѣ Шати на Америка, излагайки становището и въжделенията на бѣлгарския народъ, поробенъ днесъ отъ комуниститѣ, и борбата на емиграцията, колкото и скромна и да е тя, за освобождението на Бѣлгария. Тази честъ на Д-ръ Дочевъ е честъ и за цѣлокупната национална бѣлгарска емиграция, която е говорителъ за своитѣ братя поробени днесъ въ Бѣлгария.

Такава конференция, на която бѣха свикани всички представители на разнитѣ националности, повечето отъ поробенитѣ отъ комуниститѣ народи, се свиква за пръвъ пътъ въ Съединенитѣ Шати на Америка. Този фактъ показва, че вече се отдава голѣмо значение на американскитѣ граждани, родени въ Европа или другаде, които днесъ надминаватъ 20 милиона въ този страна. Тѣхното организиране въ единъ монолитенъ блокъ сигурно ще изиграе решителна роля въ взимането решения отъ правителството особено по външната политика, която интересува особено насъ, емигрантитѣ.

Президента НИКСЪНЪ отъ своя страна, подчерта това голѣмо значение на Етническитѣ групи въ Съединенитѣ Шати на Америка, като възхвали тѣзи нови негови сънародници, за тѣхната всеотдайностъ и лоялностъ къмъ новото имъ Отечество и готовността имъ да го защищаватъ отъ попѣлзновенията на неговитѣ врагове. Г-жа Никсънъ бѣ любезна домакиня при сервирането на закускитѣ следъ официалния приемъ отъ Президента на Съединенитѣ Шати на Америка.

Отъ 7-11 Априлъ 1974 се състоя СЕДМАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА СВЪТОВНАТА АНТИКОМУНИСТИЧЕСКА ЛИГА въ Вашингтонъ. Б.Н.Ф. участва въ тази организация чрезъ А.Б.Н., като нашиятъ Председателъ Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ бѣ единъ отъ петимата делегати. Останалитѣ бѣха: Проф. Ярославъ Стецко-бившъ Министъръ Председателъ на свободна Украйна, г-жа Слава Стецко-редакторка на изданията на А.Б.Н., г. Зурабашвили-Грузиня Председателъ на А.Б.Н. въ Франция, Д-ръ Хайтъ-Туркестанъ, Председателъ за Германия.

Въ Конференцията взѣха участие представители на 61 свободни страни отъ цѣлия свѣтъ, заедно съ 20 национални организации отъ емигрантитѣ отъ поробенитѣ отъ комунистически страни, включително и България. Произнесоха речи най-видни политически лица, между които Д-ръ Кученъ Канъ отъ Националенъ Китай, Проф. Стецко-свѣтовенъ Председателъ на А.Б.Н., Генералъ Линъ-Председателъ на Американския Съветъ за Свѣтовна Свобода и др. Направиха доклади за развитата дейность и положението въ отдѣлнитѣ сектори гдето Свѣтовната Антикомунистическа Лига работи. Отъ името на Поробенитѣ Народи даде докладъ Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, въ който изтъкна опититѣ на комунистическитѣ правителства да изпращатъ подготвени агенти, най-вече "духовни лица" да основаватъ църкви и "културни клубове", които не сѣ нищо друго, освенъ тайни комунистически пропагандни центрове. Това е валидно за всички поробени държави, включително и България. Доклада на Д-ръ Дочевъ бѣ прекъсванъ на нѣколко пати съ бурни аплодисменти и изпратенъ съ одобрения.

На 9 Априлъ 1974 на делегатитѣ бѣ даденъ приемъ въ Парламента, гдето присъствуваха много Сенатори и Народни представители: г. г. Хелмсъ, Турмондъ, Крейнъ, Цаблонски, Дервински, Игордъ и др. На 8 Априлъ 1974 антикомунистически ориентирани журналисти г. г. Чембърлейнъ, Фейтуресъ, Молендорфъ и др. дадоха приемъ на делегатитѣ въ "Пресъ Клубъ". На 9 IV 1974 бѣ положенъ венецъ на паметника на Линколнъ. На 10 IV 1974 се състоя грандиозно публично събрание, на което се дадоха символично награди на украинския поетъ Моросъ-заточенъ въ Сибиръ, Кардиналъ Миндценти, Генералъ Чанъ Кай Шекъ и Солженицинъ. На това събрание говори представителя на Президента Никсънъ, като главенъ говорителъ бѣ г. Вилиамъ Бъкли. Д-ръ Дочевъ връчи Меморандумъ на Амбасадора Джорджъ Бушъ относно българскитѣ проблеми въ поробената Родина.

Конференцията гласува редица резолюции въ пълна подкрепа на борбата на поробенитѣ народи и категорично изисква щото Съединенитѣ Шати да спратъ всички помощи за комунистическитѣ страни, докато не се възвърне тѣхната независимостъ.

Инж. Александър Костовъ.

Въ единъ отъ последнитѣ си броеве комунистическото списание СЛАВЯНИ, издавано отъ Дирекцията на Милицията въ София надълго и широко пропагандира създаването на "културни центрове" въ чужбина. Тѣхната целъ била да "популяризирватъ постиженията на българската култура и социалистическо строителство", като дейността имъ е ръководена отъ "държавно обществения органъ, комитетъ за връзки съ чужбина", съ други думи, разузнавателния отдѣлъ на Държавна Сигурностъ.

Подобри центрове бѣха създадени навредъ изъ комунистическитѣ страни: Прага, Варшава, Буда-пеща, Алжиръ, Москва, а по последкъ дори и въ Свободния свѣтъ: Уругвай, Аржентина, Австрия, Ню Йоркъ и пр.

КУЛТУРНИТЕ ЦЕНТРОВЕ

по случай 28 годишнината отъ 9 септември 1944 година, която ще се състои на 8 СЕПТЕМВРИ - ПЕТЪК - 20.30 часа на борда на българския пътнически параход "Димитър Благоев", който се намира при

Цялата тази многостранна дейност за ангажира усилията на Комитета за приятелство и културни връзки с чужбина. Именно този държавно-обществен орган има за задача да осъществява и развива културните връзки между България и другите страни и да популяризира

50-годишнината отъ славното Септемврийско антифашистко въстание в България беше отбелязана и в Унгария с редица прояви. В Будапеща

След това секретарят на българското културно-просветно дружество „Г. Димитров“ в Унгария Тодор Калицов прочете поздравителна телеграма до българското народно правителство.

Всяка година Българското културно-просветно дружество във Фрай Бентос чествува най-тържествено националния празник Девети септември.

Националният празник на българския народ — Девети септември, беше отпразнуван най-тържествено и от българите, които живеят в Г

На всѣкѣде дейността имъ е еднаква - да пропагандиратъ "постиганията" на комунистическата властъ, да празнуватъ "деня на освобождението-9 септемврий", а въ свободнитѣ страни да разколебаватъ и следятъ емигрантитѣ. Своитѣ заслужили дейци, тѣ явно награждаватъ съ нѣкаква си значка "Кирилъ и Методии", а може би и съ други, не така явни награди. Обикновено тѣзи центрове въ свободнитѣ страни сѣ прикрепени и прикрити отъ синодалнитѣ църкви, подъ ръководството на пратени отъ България свещеници, които пъкъ отъ своя страна получаватъ своитѣ заповеди и заплати отъ единъ другъ комунистически органъ - "Комитета за култоветѣ" при министерството на Вътрешнитѣ Работи съ началникъ комуниста Михаилъ Кючуковъ.

Изглежда, че досегашната шпионска дейностъ на "културнитѣ центрове" и синодалнитѣ църкви е дала добри резултати, затова СЛАВЯНИ и другитѣ комунистически вестници ѝ даватъ най-предно мѣсто въ своитѣ съобщения. Отварятъ се нови синодални църкви и центрове, разбира се, съ червенитѣ рубли, внасяни по дипломатически начинъ. На всѣки емигрантъ е ясна комунистическата дейностъ: да използватъ довѣрието на едни, наивността и религиознитѣ чувства на други, за да постигнатъ своитѣ цели.

Всѣки трѣбва да си зададе въпроса - защо пращатъ комуниститѣ толкова много свещеници и владици изъ Свободния свѣтъ? Съ каква целъ отварятъ църкви и центрове и пращатъ редовни месечни чекове отъ швейцарски банки на своитѣ попове и владици? Дали сѣ се така трогателно загрижили за душеспасението на беднитѣ емигранти? Или сѣ се загрижили за просвещението на младитѣ бѣгълци, на които въ България не разрешаваха да видятъ дори вратитѣ на Университета? Всѣки трѣбва да се вслуша въ сладкитѣ молитви на свещеника, за да чуе, когато произнася името на днешния патриархъ Максимъ, обучаванъ дълги години въ Москва и днесъ вѣренъ и послушенъ слуга на Кючуковъ и Живковото правителство. Сѣщия този патриархъ прави редовно молебени за "освобождението на 9 септемврий" и праща благодарствени писма до "народната властъ" за свободата, която сѣ дарили на българския народъ. Изглежда, че този лжепатриархъ е позабравилъ, че именно тази властъ съ законъ е забранила религията.

Дори и единственото "християнско" издание, официоза на пленения от комунистиче-
тѣ Свети Синодъ ЦЪРКОВЕНЪ ВЕСТНИКЪ въ много случаи става проводникъ на тази
антихристова пропаганда.Ето какво казва нашиятъ Живкопомазанъ лже-патриархъ:

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК Брой 20-20 Стр. 5

Следвайки своята изначална всепризната патри-
стична традиция, нашата Църква ще продължи да
възпитават у четата си любов към социалистиче-
ската ни Родина. Ще насърчава съзидателния труд
за по-бързия по-нататъшен разцвет. Ще внесе своя

вклад в усилията на народа за изграждане на не-
говото благощастие, за укрепване на вековната
братска дружба с руския народ и с другите наро-
ди на Съветския съюз. Изпълнявайки върховен
дълг в съвременната международна обстановка, по

Антирелигиозната пропаганда, официално подпомагана от комунистическото
правителство залива народа съ милионни тиражи от книги и вестници.Също,въ всички
градъ и по-голямо село се отварят атеистични клубове,често въ църквитѣ.Затворъ
чака всички учителъ или родителъ,който заведе дете на църква.Малкъ примѣръ отъ
книги и вестници,достигнали до насъ,даваме по-долу:

**НАРЪЧНИКЪ
НА АТЕИСТА**

**МАЛКИТЕ
АТЕИСТИ**

ДОЛУ БОГ!

Аз съм безбожник,
чуй ме, земя!
Буйна, тревожна е
моята душа!

НЕНАКЪ ВЪПРОСЪ
НА АТЕИСТИЧНОТО
ВЪЗПИТАНИЕ
ПРЕЗ СЪВРЕМЕННОТО
ПО ЛИТЕРАТУРА

БЕЗБОЖНИКЪ

Сказание има от Марка,
обвито с мистична тъма:

„Мария бе с Йосиф другарка,
роди — и остана мома...

МАЛКИЯТ БЕЗБОЖНИК

— Без бог! Без господар!
Септември ще бъде май.

Следвайки своя патриархъ,изпратенитѣ отъ София владци и попове - повечето
отъ тѣхъ излѣзли съ семействата си - отказватъ винаги да отслужатъ панахиди за
избититѣ хиляди и хиляди тѣхни братя отъ комунистиче следъ 9 септемврий 1944
година.Даже и за своитѣ братя во Христѣ - надъ 200 свещенници и 4 владци -също
мъченически загинали отъ червенитѣ палачи!Изглежда,че за червенитѣ попове въ
чужбина,9 септемврий е день на свободата,въ който день трѣбва да се правятъ
пикници,увеселения и се пращатъ благодарствени писма до Живковъ въ България.

Днесъ,когато църквитѣ въ България сѣ превърнати въ музеи,когато истинскитѣ
Божи служители биватъ ругани и преследвани,когато майкитѣ скритомъ носятъ децата
си въ Църква,за да бѣдатъ кръстени,ние отправяме повикъ къмъ свещенниците въ
Свободния свѣтъ,надъ чиято глава не виси заплахата на комунистиче,да хвърлятъ
червенитѣ си паспорти и опекуството на Кючуковъ,или пъкъ хвърлятъ расата си, и
започнатъ честна и почтена работа,но да не сквернятъ нашата вѣковна и свѣта
българска Църква.Единъ день всички ще се изправимъ предъ Висшия Сѣдия за да отго-
варяме за земнитѣ си дѣла:нам простосмъртнитѣ може да ни бѣде простено,но на тѣхъ
"Божитѣ служители" - никога!

СЛАВЯНИ
БРОИ 11 • НОЕМВРИ 1973 • ГОДИНА XXIX

ПОСМАЛИ, МАНГО!

Комунистиче въ България съ тѣхната прочута Ленинска
икономика сѣ се забатачили въ задѣнена улица,но хвал-
битѣ имъ за тѣхнитѣ индустриални и търговски постиже-
ния нѣматъ край.

Въ пропагандното имъ списание СЛАВЯНИ,брой 11 отъ
ноемврий 1973 година,тѣ се хвалятъ,че търгували съ
1,000 и словомъ ХИЛЯДА ДЪРЖАВИ въ свѣта.Отъ где се
взеха толкова страни на земята,могатъ да отговорятъ
само комунистиче съ тѣхната диалектика.На циганскитѣ
имъ лжи можема да кажемъ само: "Посмали,манго!"

**BULGARIA
TRADES
WITH MORE
THAN
1000 COUNTRIES
IN THE WORLD**

Д-ръ Георги Паприковъ

Поводъ на тѣзи нѣколко реда, въ память и слава за голѣмия български патриотъ Дѣдо Райчо ми даде тука приложената снимка отъ една рисунка на руски художникъ, помѣстена въ едно руско списание отъ преди 100 години и изпратена до редакцията отъ една българка-патриотка, сега емигрантка въ Аржентина.

РАЙЧО НИКОЛОВЪ се е родилъ въ 1839 година въ Трѣвненскитѣ колиби. На 14 годишна възраст отива въ Русчукъ да учи кожухарство при майсторъ Василъ Чокоевъ. Това е било презъ Кримската война /1853-1854/, когато руситѣ били окупирали Влашко и Молдова. Случило се, че къщата на майстора на Райчо била заета отъ турския Главенъ Шабъ. Турцитѣ, съ свойствената си безгрижностъ разправяли, че на другия денъ щѣли да нападнатъ рускитѣ войски въ Гюргево.

Младиятъ Райчо дочулъ тѣзи приказки и на другия денъ, като отишелъ на Дунава, току подъ турскитѣ таби, започнал да се къпе съ кратунки на гърба. Турцитѣ го гледали равнодушно, но когато преминалъ половината на Дунава градъ отъ куршуми се изсипалъ отгоре му. Райчо преплавалъ рѣката и се явилъ при казацитѣ, които го закарали при началника си, комуто Райчо разправилъ за турскитѣ планове.

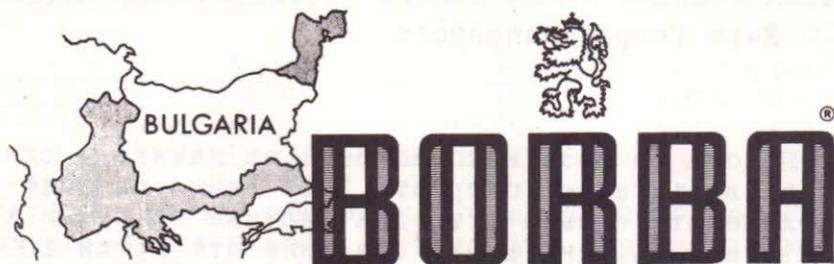
Презъ нощта турцитѣ наистина преминали Дунава при Олтеница и нападнали руситѣ, но били отбити, благодарение на предварително взетитѣ мѣрки. Князь Горчаковъ донесълъ на Императоръ Николай I за подвига на малкия българинъ. Императорътъ наредилъ Райчо да се зачисли въ Кадетския Корпусъ, да му се даде дворянско звание и златна сабя.

Следъ производството му въ офицерски чинъ Райчо взелъ участие въ много походи и сражения, като накрая като опълченецъ при прегледа въ Плоещъ Императоръ Александъръ Освободителя запиталъ, къде е Капитанъ Райчо. Следъ нашето Освобождение, Райчо билъ произведенъ въ чинъ майоръ и заелъ длъжността Командиръ на Жандармерията в Источна Румелия, тогавашната южна България.

Въ деня на Съединението, 6 Септемврий 1885, Майоръ Райчо бива избранъ за членъ на Революционния Комитетъ, който въ последствие дава властта на Князь Александъръ Батенбергъ. Въ сѣщия денъ, нѣкои си фурнаджия-цинцаринъ му се оплакалъ, че пощенскиятъ чиновникъ Костадинъ Тодоровъ му задържалъ крупъ съ 400 турски лири. Майоръ Райчо намира въпросния чиновникъ въ една кръчма и го поканва да го последва, но въ отговоръ на това, Тодоровъ стреля отъ упоръ и го убива на мѣсто. Възмутенитѣ граждани просто разкъсватъ убиецъ и хвърлятъ тѣлото му на боклука. Погребението на единствата жертва на Съединението, храбрия и обичанъ Дѣдо Райчо помрачава общия ентузиазъмъ. Погребението му е било грандиозно: надъ 20,000 патриоти съ надъ 100 вѣнци сѣ го изпратили до вѣчното му жилище. Опълченци, поборници, харамии, военни, съединисти отъ цѣлата страна, въоръжени и плачеши, при топовни гърмежи, сѣ се раздѣляли отъ своя храбъръ Дѣдо Райчо.

Майоръ Райчо Николовъ

P.O. Box 1204
Grand Central Station
New York, N. Y. 10017, U.S.A.

Incorporated in the State of
New York, November 7, 1958

Non Profit Organization
Illinois, 23307, Nov. 16, 1962

Trade Mark Registration,
N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

Господину
Александър Солженицинъ
Цюрихъ, Швейцария.

Ню Йоркъ, 25 Април 1974.

Уважаеми господинъ Солженицинъ,

Моля.приемете нашитѣ най-искрени сърадвания за сполучливото Ви избавление следъ дългата верига отъ изпитания,които не успѣха да пречупятъ хуманната Ви принципностъ,за която трѣбваше да поемете дългъ и трънливъ житейски път,но път оставашъ една неизличима следа въ историята на непокорния и неподкупенъ човѣшки духъ.

Ние следимъ съ възхищение непримиримата борба,която Вие себеотрицателно водите срещу системата,спѣваща свободния полетъ на мисълта и сковаваша вѣчния стремежъ на човѣка къмъ нови хоризонти и недокоснати висини.Ние изживяваме заедно съ Васъ разяждащата болка на твореца,чието перо е натопено въ чистия изворъ на собственитѣ преживявания и вдъхновения,която една догматична цензура се стреми да канализира въ безвкусния потокъ на стереотипно словоизлияние въ опредѣленитѣ рамки на изтъркани шаблони.

Съ Вашия стоицизъмъ и пожертвувателностъ,Вие дадохте новъ гласкъ на подтиснатата човѣшка съвестъ и станахте символъ на всички,които търсятъ въ душитѣ си неугасващия пламкъ на справедливостъ,мъжество и стремежъ къмъ ведри небеса.Вашиятъ примѣръ ще бѣде яркъ фаръ,който ще разпрѣсва всепроникващи лъчи по всички крайща на земята,гдето още туптятъ честни и всеотдайни сърдца.

Тъмнитѣ сили на международната конспирация,които държатъ въ жестокитѣ си лапи десетки държави,сж протегнали пипалата си и въ свободното човѣшко общество и троятъ систематически съзнанието на непросвѣтенитѣ наивници,рисувайки съ крещящи багри съблазнителната картина на червения "рай",въ който още не е засъхнала кръвта и сълзитѣ на безбройнитѣ страдалци.Затова,надъ тази жалка сбирщина отъ драскачи,които съзнателно и безгрѣбначно провеждатъ предписанитѣ норми на фалшивостъ и лицемѣрие,Вие извишихте исполински ръстъ на писателя съ правото на съвестъ,убеждение и защитникъ на разпъваната истина.

Ние вѣрваме,че съ сжщата нестихваща енергия и плодовито перо,ще продължите да разкъсвате мрежата на заблуда,насилие и хипокритство,въ която сж заплетени милиони нещастници,на които е отнета възможността за неподправено изразяване и творческа свобода.Ние горещо желаемъ да бѣдете интелектуалния фокусъ,събиращъ и отразяващъ чиститѣ пориви на всички свободолюбиви личности,които мислятъ,творятъ и създаватъ свѣта,въ който ще тържествува неотмѣнимата правда,истина и красота.

Д-ръ Георги Паприковъ,
Редакторъ.

КОЙ ПРЪВЪ Е УПОТРЪБИЛЪ ИЗРАЗА "ЖЕЛЪЗНАТА ЗАВЕСА"?

ПЕТЪРЪ ДОЛНОКРАЙСКИ
Чикаго, Съединенитѣ Щати.

Отъ близо три десетилѣтия насамъ въ печата на свободнитѣ страни, въ коментарији по радиото и телевизията, както и въ отдѣлни писания, когато стане дума за поробенитѣ отъ комунизма народи отъ централна и источна Европа, често се използва метафоричния изразъ "страни отвѣдъ Желѣзната завеса".

Целта, разбира се, на тѣзи които употребяватъ този изразъ е да очертаатъ по-точно една грозна действителност, пълната изолация на тѣзи страни отъ западно влияние и наложената отъ Кремълъ политика на стопански, националенъ и културенъ геноцидъ.

Днесъ четемъ по вестници и списания напримѣръ, че "Голфъ Ойлъ Корпорейшънъ" търгува со стотици страни включително и съ нѣкои отвѣдъ Желѣзната завеса. Четемъ също, че "Американската Вносно-Износна" банка е отпуснала кредитъ на болшевишкия Съветски съюзъ на стойностъ 500 милиона долара съ лихва 6%, а понеже сегашния размѣръ на лихвата при която се отпускатъ заеми е 9%, то разликата отъ 3% ще се субсидира отъ правителството на Съединенитѣ Щати, т.е. отъ американския данъкоплатецъ. Печатътъ ни осведомява, че отъ 11-тѣхъ милиарда долари, които Съветския съюзъ дължи по т.н. Заемъ-Наемъ, той щѣлъ да плати само 772 милиона долари и то до 2001 година! Четемъ и за оживенитѣ дѣлови връзки между "Дай Кемикълъ", "Ай Би Емъ", "Чейсъ Манхатънъ Банкъ" и пр. съ редица страни отвѣдъ Желѣзната завеса. Такива писания срещаме постоянно въ ежедневната преса.

При все че мнозина представители на Запада сж възприели комунистическата семантика, израза "Желѣзна завеса" е влѣзълъ въ политическия речникъ. Той отразява единъ политически фактъ и символизира трагедията на милиони. Въ този смисълъ би било интересно да знаемъ, кой пръвъ е употребилъ този изразъ?

Мнозина отдаватъ кредитъ на съръ Уинстънъ Чърчилъ, който въ прочутата си речъ предъ студентитѣ отъ колежа въ Уестминстъръ въ градъ Фултонъ, щата Мисури, държана на 5 Мартъ 1946 година, между другото е казалъ:

"Отъ Шетинъ на Балтика до Триестъ на Адриатика е спусната желѣзна завеса върху континента. Задъ тази линия лежатъ столицитѣ на старитѣ народи отъ централна и источна Европа: Варшава, Берлинъ, Прага, Буда-Пеща, Бѣлградъ, Букурещъ и София. Всички тѣзи прочути градове и населението около тѣхъ, представляватъ онова, което мога да нарече съветска сфера и всички тѣ сж обектъ на една или друга форма не само на съветското влияние, но и въ най-висока степенъ, на прѣкия контролъ на Москва".

Това което е казалъ Чърчилъ е безспорна истина, но безспорна истина е сжщо, че той самиятъ носи огромна отговорностъ за създаването на Желѣзната завеса. Това свидетелствуватъ публикуванитѣ отъ английското министерство на Външнитѣ работи документи презъ Августъ 1973 година, държани до сега въ тайна. Въ тѣзи документи става дума за срѣщата на Чърчилъ съ Сталинъ на 8 Октомврий 1944 година, когато е решена въ подробности сдѣбата на народитѣ отъ источна Европа. Впрочемъ Чърчилъ описва подробно сдѣлката си со Сталинъ и въ своитѣ "Спомени", страница 989 отъ английското издание.

Но дали Чърчилъ е първия, който си служи съ този изразъ? На този въпросъ отговоръ ни дава известниятъ американски лексикографъ Чарлсъ Хрлъ Фанкъ. Той пише, че петъ месеца преди речта на Чърчилъ, въ Лондонския вестникъ "Съндей Емпайъръ Нюзъ" отъ 21 Октомврий 1945 година се появила статия подъ заглавие: "Желѣзна завеса надъ Европа", написана отъ съръ Винсентъ Трубриджъ, въ която

се описват трудностите на военно-окупационните власти в отношенията им с Съветските представители. По-нататък поменатия учен ни осведомява, че осем месеца преди Чърчил и Трубридж изрази "Желъзна завеса" е употребен не от нъкой другъ, а от министъра на Пропагандата на Третия Райхъ Д-ръ Йозефъ Гьобелсъ. Тази подробност Д-ръ Франкъ открива в книгата на Джонъ Лукашъ "Великите сили и источна Европа", издание отъ 1953 година.

Гьобелсъ в уводна статия во вестникъ "Дасъ Райхъ" отъ 23 II 1945 пише:
"Ако германския народъ сложи оръжието си, съглашението между Рузвелтъ, Чърчилъ и Сталинъ би позволило на Съветите да окупиратъ цъла источна и юго-источна Европа, заедно съ голъма частъ отъ Райха. Желъзна завеса /Айзерне форхангъ/ би била спусната на територията, която заедно со Съветския съюзъ би имала огромно значение".

Гьобелсъ се оказа добъръ пророкъ. Днесъ три десетилътия следъ втората Свѣтовна война усилено се говори за детантъ /отслабване на напрежението между Истока и Запада/, политика, която цели затвърждаване на сегашното "статусъ кво". Би било полезно да предоставимъ тази политика в оценката на авторитетния американски вестникъ "Крисчън Сайънс Мониторъ". Външно-политическия му редакторъ Джефри Годселъ в статия отъ 4 Септември 1973 година нарича:

"Богата жетва за Съветския съюз е политиката на детантъ, защото Съединените Щати признаватъ правото на Съветския съюз на равенство в ядреното въоръжение, раздѣлянето на Европа съ всички територии на истокъ отъ Елба за Съветска сфера на влияние и интереси".

"Съединените Щати признаватъ раздѣлението на Германия и правото на Съветския съюз да смѣта Источна Германия изключително своя сфера на влияние и в сажото време приема Источна Германия за суверенна държава".

"Мълчаливото съгласие на Съединените Щати за Европейската конференция за Сигурностъ, чиято целъ е преутвърждаване съветски владения на истокъ отъ Елба".

"Съединените Щати и Западна Германия сж готови да изследватъ пътища за снабдяване Съветския съюз съ модерна технология, кредити и технически информации, отъ които Съветския съюзъ така много се нуждае. Огромните покупки на зърнени храни, при извънредно благоприятни условия за Съветите предизвикаха рѣзкото покачване на цените имъ в вътрешния американски пазаръ".

Въ друга статия, пакъ в меродавния "Крисчън Сайънс Мониторъ" отъ 16 Януарий 1973 година, написана отъ Ласло Кисъ по поводъ на т.н. "Остполитикъ" на Германския канцлеръ Вили Брандъ, се казва:

"Господинъ Брандъ е правъ като твърди, че приемането на неговата "Остполитикъ" означава края на студената война. Обаче, той е пропусналъ да добави, че съ този край идва пълния триумфъ на Съветския съюзъ. Първоначалните намѣрения на Сталинъ се осществаватъ в источната половина на Европа и четвъртъ вѣкъ интензивна диалектика, основана на сталинско правило, че постоянство плъсъ сила създаватъ неограничени права - преодоляватъ реторическите задължения на Запада къмъ свободата".

Отъ оценката на т.н. политика на детантъ или "Остполитикъ", както я нарича канцлера Брандъ се вижда ясно, че чрезъ нея не се цели нищо друго, освенъ увѣковечаване на комунистическата тирания надъ 100 милиона свободолюбци.

Въ този смисълъ пише и Майкълъ Т. Малой в "Нейшънълъ Обсервъръ" отъ 15 Септември 1973 година:

"Една унция свобода в Съветския съюзъ би ни гарантирала сегурността много повече, отколкото единъ тонъ отъ дипломатическите триумфи на Държавния Секретаръ Д-ръ Кисинджъръ".

Кирилъ Ивановъ
Торонто, Канада.

Историята на човѣчеството е изпълнена съ безброй образи въ всички области на многообразния животъ. Образи положителни и отрицателни: учени, изследователи, борци, подлещи, убици, деспоти... всѣкакви. И нашата българска история има своитѣ положителни и отрицателни хора — своитѣ свѣтли и черни имена. Всѣко българско сърдце знае имената на ханъ Крумъ, ханъ Омуртагъ, Царъ Борисъ, Царъ Симеонъ, Отецъ Паисий, Христо Ботевъ, Василъ Левски, знае обаче и за Иванко убиеца на Асеня и попъ Кръстьо предателя на Левски и много, много други. И ако трѣбва да опредѣлимъ, кой между ханъ Крумъ законодательтъ и Царъ Симеонъ войнътъ е по-великъ, кой между Иванко и попъ Кръстьо е извършилъ по-голъма подлостъ — ще се позатруднимъ, понеже величието и подлостта трудно се слагатъ на везната, за да бѣдатъ точно измѣрени.

Въ последното десетилѣтие, обаче, въ българската история се появи една личност която е решила да застане на чело на списъка на подлостта, да окичи главата си съ змииския венецъ на предателството. Всички данни сж на лице това му намѣрение да се увенчае съ успѣхъ. Иванко и попъ Кръстьо и още стотици, за съжаление подлещи, сж успѣвали да убиятъ, да злепоставятъ, да предадатъ една личностъ, единъ монархъ, една партия, една група, но никой отъ тѣхъ не е ималъ дързостта да посегне на един народъ, на една държава съ свои традиции, съ своя култура, съ свои герои и съ свое мѣсто въ свѣтовната история.

Вие всички, поробени и изстрадали братя въ поробената ни Родина и свободни българи въ емиграция знаете името му. Става дума за Тодоръ Живковъ. Той е кандидатъ за първото мѣсто и по всичко личи, че ще го заеме. Нищо, че когато четете написанитѣ му отъ Москва речи заеква, съ мака произнася сложнитѣ думи. Не му стига, че продължи "великото дѣло" на Георги Димитровъ и Вълко Червенковъ за максимално обезправяване и смѣкване на последната кожа отъ гърба на и безъ това оголѣлия български народъ; не му стигна сжщо да повтаря "заветнитѣ думи" на учителя си, че "дружбата съ Съветския съюзъ е така жизнено необходима за българския народъ, както слънцето и въздуха за всѣко живо сжщество". Докато се повтарятъ чужди думи и чужди мисли, човѣкъ е само последователъ и изпълнителъ, е втори, трети, десети, но не първи! Затова той се реши да каже по-силни думи, да извърши "по-велики" дѣла, за да надмине вожда и учителя си.

Не е малко да превърнешъ работлѣпнието си и послушанието си къмъ Москва въ "слънце и въздухъ за всѣко живо сжщество", защото всички знаели, че безъ тѣзи два источника, живото сжщество умира. Но "героятъ отъ Лайпцигъ" все пакъ остави нѣщо на това "живо българско сжщество", остави му собствено българско сърдце, съ собствени бѣли дробове и съ собствена кръвъ. Че това "слънце" и тѣзи бѣли дробове отъ Съветския съюзъ отварятъ каверни въ българскитѣ бѣли дробове и отравятъ българската кръвъ, е приносятъ на Димитровъ въ българската история, за който ще се пише и говори докато българскиятъ народъ сжществува.

Но за да бѣдешъ отличенъ ученикъ, трѣбва да надминешъ учителя си и Тодоръ Живковъ го надмина. Отъ трибуната на Конференцията на Комунистическата партия въ София на 20 Мартъ 1974 той има безочието да каже:

Отечествен фронт

— АНТЕНИ —

По образъ, израз на др. Тодор Живков сега братството и сътрудничеството между НР България и СССР изискват да имаме единен със Съветския съюз ритъм, единен критерий, обединени усилия и съгласувани действия във всички области. Да действуваме в нашето сътрудничество — подчерта първият секретар на ЦК на БКП — като един организъм който има единни бели дробове и се оросява от единна кръвоносна система.

Сега ЦК на БКП и правителството, каза той, подготвят и осъществяват конкретни практически мероприятия, които да доведат сближаването на България със Съветския съюз до такава степен на взаимна свързаност, при която — както един организъм се оросява от единна кръвоносна система, така нашето развитие да има със Съветския съюз единен ритъм, единни критерии, обединени усилия и съгласувани действия в политическата, икономическата, духовната и военната област.

Не мисля, че коментариите са необходими! Не мисля, че може да има съмнение! Не мисля, че може да има по-достоеен претендент за първото място! Везна за измърване не е необходима: нищо и никакъв човък - пък такъв голъм подлец! Какво още остава след тъзи изявления? Какво още може да се направи за "по-тъсно свързване" за "по-широко коопериране", за "по-голъма интеграция"? Има ли още стъпала за слизване въ тинята на работлпиеето и блюдолизничеството? Има! Още едно стъпало има надолу и кракът на Живковъ вече се е спусналъ, за да стъпи на него. На това стъпало пише: "Край на Българската държава!".

Нима ще очуди нъкого вестъта, че Ц.К. на Б.К.П. и правителството на "народна република" България е решило да проведе плебисцитъ за допитване на българския народъ, дали е съгласенъ да стане съветска република? Нима ще очуди нъкого вестъта че 99.99% отъ народа съ радостъ е гласувалъ за предложението да се слъемъ съ "по-голъмия братъ-освободителъ", чиито очи гледатъ отъ вѣкове къмъ Егея? Никой не ще се очуди, както не се очуди на гласуването за ликвидирането на монархията и обявяване на републиката, за гласуването за национализацията на частната собственостъ, за промѣната на Търновската Конституция съ нѣкаква си "Димитровска", въ която има членъ за вѣрностъ къмъ Съветския съюзъ...

Дълга редица съ промѣнитѣ съ целъ за обезличаване и подчинение на българския народъ на политическата линия на една партия безъ собствено мнение, безъ собствена политическа линия, безъ собствена идеология - една партия, която знае само, че се учи отъ "великата партия на Ленинъ", че прилага безъ промѣни опита на комунистическата партия нъ Съветския съюзъ, че е зависима идеологически, политически и кадрово отъ Москва и че всѣки опитъ на нейнитѣ водачи за самостоятелностъ и собствено мнение зъвършва съ самолетна катастрофа /Станке Димитровъ-Марекъ/, съ смъртъ въ болница край Москва /Георги Димитровъ/, съ бесилка /Трайчо Костовъ/, съ самоубийство /Горуна/, съ оплукване и отричане /Вълко Червенковъ и Антонъ Юговъ/...

За да не последва тѣхната съдба сегашния лидеръ на партията прие сигурния път на пречупения гръбнакъ, на послушния изпълнител, на безличната личностъ. И като си плъе единъ път на лицето, като продаде съвестъта си, лесно се издигатъ каквито лозунги дойдат на умъ, да се вземат какви ли не продиктувани решения. Единъ безличенъ Централенъ Комитетъ на комунистическата партия и едно марионетно правителство ще ракоплѣскатъ и скандиратъ до прегракване: "Вѣрна дружба!", защото задъ гръба на всѣки отъ тѣхъ Държавна Сигурностъ е опрѣла насочвания отъ Москва съветски пистолетъ и който не ракоплѣска - ще изплѣска съ криле къмъ вѣчностъта!

Какво още ти остана, български народе?

СЪЮЗЪ НА БИВШЕТО БЪЛГАРСКО ВОИНСТВО ВЪ ИЗГНАНИЕ
ASSOCIATION OF EX-MILITARY BULGARIANS IN EXILE
VERBAND EHEMALIGER BULGARISCHER SOLDATEN IM EXIL
ASSOCIATION DES ANCIENS MILITAIRES BULGARES EN EXIL

Председателът на Б.В.И. Майоръ Д-ръ Иванъ Банковски е отправилъ единъ апелъ до всички емигрантски организации да направятъ единъ общъ протестъ противъ обезличаването на България. Въ този меморандумъ-апелъ между другото се казва:

"Отъ изявленията на Тодоръ Живковъ въ пресата се вижда, че той подготвя присъединяването на България къмъ Съветския съюзъ, което той презъ миналата есенъ бѣ казалъ, че ще го счита за "коронна дейностъ на своя животъ".

"Понеже тѣзи изявления се казватъ вече за втори път и че пречкитѣ за изпълнение на тази задача, замислена отъ Кремълъ вече не съ така голъми, опасността за изчезване на нашето Отечество е извънредно голъма."

"...конференция за обмисляне възможността за предприемане общи протестни акции предъ ООН и Великитѣ Сили противъ Съветскитѣ планове за унищожение на нашата Родина".

Българскиятъ Националенъ Фронтъ съ най-голъма готовностъ се присъединява къмъ тази акция за протестъ противъ унищожаването на България отъ комуниститѣ.

РЕДАКЦИЯТА НА "БОРБА" ОТКРИВА "СТРАНИЦА НА НОВИЯ ЕМИГРАНТЪ" ВЪ КОЯТО ЩЕ БЪДАТ ПУБЛИКУВАНИ СТАТИИ И ДОПИСКИ ЗАСЪГАЩИ ПРОБЛЕМИТЪ НА ПО-НОВИТЪ БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТИ. ПОРАДИ ТЪХНАТА ВАЖНОСТЪ, ПРИКАНВАМЕ НАШИТЕ ЧИТАТЕЛИ ДА СЕ ИЗКАЖАТЪ ПО ПОВДИГНАТИТЪ ВЪПРОСИ. ИЗЛАГАНИТЪ МНЕНИЯ СЪ ЛИЧНИ И НЕ ВИНАГИ ОТРАЗЯВАТЪ СТАНОВИЩЕТО ИЛИ МНЕНИЕТО НА СПИСАНИЕТО "БОРБА."

КОЙ КАКВО РАБОТИ ВЪ "НАРОДНА РЕПУБЛИКА" БЪЛГАРИЯ ?

Стефанъ Ангеловъ
Франкфуртъ, Германия.

Съ тази статия бихъ искалъ да опиша въ най-общи черти моето наблюдение на съвременникъ, който е билъ прѣкъ участникъ нъ всички промѣни, станали въ нашата Родина презъ последнитѣ години. Ще сложа старание да не бъда жлъченъ къмъ начина на управление въ нашата страна, защото и безъ това въ цѣлата комунистическа система има толкова очевидни аномалии, които сами по себе си говорятъ за нейната абсурдностъ.

Кой какво работи въ България днесъ? Това е единъ въпросъ, който непрекъснато си задава всѣки българинъ съ сръдна интелигентностъ. Когато човѣкъ излезе на улицата, първото нѣщо което веднага му прави впечатление е неимовѣрното оживление. Съ този нестихващъ потокъ отъ хора се сблъсквашъ ежедневно и то отъ рано сутринтѣ до късна вечеръ. Така е поне въ София, но предполагамъ, че картината не е по различна въ провинцията. Неволно си задавашъ въпроса: "Съ какво се занимаватъ тѣзи хора? Какво работятъ тѣ и защо не сж на работа?". Всички кафенета и сладкарници сж винаги препълнени съ разпалено спореши хора и естествено обичайната тема за която говорятъ е "работата". Това е една отъ характернитѣ черти на днешния българинъ: когато се забавлява да говори за работа, а когато работи - да приказва за забавление!

Така или иначе, почти никога, никой не е на работното си мѣсто. Голѣма частъ отъ хората правятъ поупитѣ си сжщо презъ работно време. Има и такива, които нѣматъ възможностъ да напускатъ работнитѣ си мѣста. Това сж обикновено хората отъ заводитѣ и фабрицитѣ, но и тѣ сж намѣрили начинъ да крадатъ отъ работното време. Ако единъ обикновенъ трудовъ день започва сутринъ въ 8 часа, тѣзи хора до 9-9:30 закусватъ, прелистватъ вестницитѣ, коментиратъ вчерашния или предстоящия футболенъ мачъ и чакъ следъ всички това, горе-долу къмъ 10 часа започватъ своята трудова дейностъ. Основното правило, на което безусловно се подчинява всѣки трудоспособенъ гражданинъ отъ сегашна България е: "Колкото ни плащатъ, толкова ще работимъ".

Не е обаче, толкова безъ значение другиятъ фактъ, а именно: какво работятъ хората въ България? Първото нѣщо, което веднага набива въ очи е, че 80% отъ хората работятъ точно това, отъ което нѣматъ почти никакво понятие. Сигуренъ съмъ, че никяде по земята не биха могли да се събератъ на едно мѣсто толкова неквалифицирани кадри. Почти нѣма продавачъ, който би могълъ да обясни напримѣръ, какъ действува една машина или нѣкой апаратъ, който се купува отъ магазина. Неговата единствена задача е, да загъне стоката и прибере паритѣ. Толкова! Но какъ ще ти я предложи, какъ ще я загъне и подаде - това не е толкова важно въ комунистическата търговия. Учивостъта и вежливостъта сж второстепенни нѣща на практика.

Въ днешна България се дипломиратъ много вишести, но се пита, колко отъ тѣхъ работятъ по специалността си? Мнозина отъ тѣхъ, неможейки да намѣрятъ подходяща работа, започватъ каквато и да е, докато се ориентиратъ къмъ по-доходни професии: паркетаджии, плочкаджии, каналджии, сервитьори и пр. Въ сжщностъ безработица нѣма, но работа има само по фабрицитѣ и заводитѣ.

Логиченъ е начина на разсъжденията имъ. Ималъ съмъ случай да разговарямъ съ такива хора и почти всичкитѣ, съ много малки изключения, сж ми отговаряли едно и сжщо: "Така и така плюя на лицето си, защо поне да не изкарамъ нѣкой левъ?". Така постъпва единъ голѣмъ процентъ отъ образованитѣ хора въ сегашна България, които по една или друга причина зарѣзватъ дипломата си, за да изкаратъ "нѣкой и другъ левъ".

Анализирайки всичко това, стигамъ до заключението, че въ "народната република България" има най-голѣмъ процентъ отъ обикновени хора, работници съ висше образование. Този фактъ очевидно се харесва на комунистическитѣ управници, защото въ тѣхната идеология, най-голѣмъ процентъ пада върху работническата класа. Ето и лозунга имъ въ тази смисълъ: "Чрезъ осъзната работническа класа напредъ - въ строителството на комунизма!".

Отъ друга странана е никакъ малък броя на такива, които заематъ важни постове, безъ да иматъ понятие отъ функциитѣ, които трѣбва да изпълняватъ. Да допуснемъ, че и това не е катастрофално, но страшното е, че тѣзи хора страдатъ отъ манията за велики познания и налагатъ мненията си на своитѣ подчинени, които сж наистина специалисти въ работата си. Единъ отъ многото примѣри, които мога да посоча, е директорътъ отъ единъ отъ голѣмитѣ машиностроителни заводи въ София. Този човѣкъ е завършилъ висшия Селско-стопански институтъ, но неизвестно по какви причини, вѣроятно по партиенъ билетъ, заема длѣжностъ "директоръ на заводъ".

Сжщо става и съ държавния апаратъ въ сегашна България. Голѣмъ брой министри доскоро заемащи постъ въ единъ отрасълъ на икономиката, изведнѣжъ ставатъ министри на съвсемъ противоположенъ ресоръ. За насъ - простосмъртнитѣ - не остава нищо друго освенъ да допуснемъ, че всичкитѣ тѣзи министри сж хора съ огромна ерудиция и че еднакво добре се справятъ, както съ земеделското стопанство, така и съ здравеопазването на народа. Въ "народна република" България има професия министъръ, но министъръ на какво - се опредѣля споредъ случая.

Много правдоподобно звучи следната смѣшка, разказваща се днесъ въ България, по поводъ "компетентността" на днешнитѣ партици-комунисти:

Дават на Буто голѣмъ държавенъ постъ поради неговитѣ "заслуги" противъ фашизма и капитализма. Радостенъ Буто се връща въ къщи и се хвали на жена си, но добавя: "Всичко добре, но едно само не разбрахъ - на какво ме направиха професоръ: по хирургия ли или по музика?".

За жалость, подобни аномалии се наблюдаватъ напоследъкъ и на Запада, който все повече изпада подъ влиянието на червената мода и влияние. Красноречивъ е случая въ Западна Германия съ "суперъ-министъра" Шмидъ, който неотдавна бѣше министъръ на Отбраната. Следъ като министърътъ на Финансиитѣ проф. Шилеръ подаде оставката си, многоумниятъ Шмидъ - като универсаленъ министъръ, зае освободения отъ колегата си постъ, а сега става вече и Канцлеръ.

Мисля, че всѣки българинъ, който е ималъ възможность да проследи по отблизо "развитието" на България отъ 9 Септемврий 1944 година до сега, може да си извади логичното заключение за този така шумно пропагандиранъ "напредъкъ на социалистическия трудъ". Любопитно би било да се види какъвъ ще бѣде края? Той не може да бѣде другъ освенъ катастрофа!

Въ заключение, бихъ искалъ съ нѣколко думи да обобща всичко, което се опитахъ да изложа въ тѣзи нѣколко реда. На въпроса: "Кой какво работи въ "социалистическа България", може да се каже само едно:

"Никой нищо не работи, или въ най-добрия случай, всѣки работи това, което не му е работа!".

ПЕНСИИТЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ.

РАЙОНЕН НАРОДЕН СЪВЕТ

„ВАСИЛ ЛЕВСКИ“

отдел: Адм. орг.

№ 11485

2.Х. 19. 64.

СОФИЯ

УДОСТОВЕРЕНИЕ

РНС „Васил Левски“ въз основа на агентска проверка удостоверява, че починалата Иванка Павлова Димитрова до денят на смъртта си е била издържана от своя син Мито Матеев Димитров. Същата е получавала само 2 лева месечно земеделска пенсия. Други доходи не е имала.

Настоящото да послужи пред службата на Мито Матеев Димитров.

отдел:

Народен

за служба :

Пасторъ Митко Матеев въ Виена, прекарал дълги и тежки години по лагери и затвори въ България, сега политически емигрантъ е издалъ единъ протестъ против комунистическото българско правителство по поводъ на тѣхнитѣ баснословни пенсии.

Прилагаме удостоверение, издадено въ София, отъ което се вижда, че въпросната г-жа Иванка Павлова Димитрова, като е нѣмала никакви доходи, е получавала словомъ и цифромъ 2 ЛЕВА МЕСЕЧНА ПЕНСИЯ.

Като се знае, че единъ килограмъ хлѣбъ срува 20 стотинки, фасулъ 1 левъ, месо 3 лева, можемъ да си представимъ каквъ богатъ животъ може да се води въ комунистическа България съ ДВА ЛЕВА НА МЕСЕЦЪ!

Разбира се, това не се отнася до тунеядцитѣ-партици: тѣ получаватъ "народни пенсии" отъ 200 до 1200 лева месечно. Това се казва комунистическо братство и равенство!

ДЕТСКАТА РАЖДАЕМОСТЪ - НАЙ НИСКА ВЪ БЪЛГАРИЯ!

Chicago Tribune.

SOFIA, Bulgaria, March 12 [AP]—Faced with a labor shortage and population growth near zero, Bulgaria is trying to buy more babies.

Only 11,000 new Bulgarians were born in 1972, making the official population total 8,601,000, a growth rate of less than one-eighth of one percent.

To stimulate births the government this year upped cash payments and allowances for children.

Най-голѣмия и компетентенъ американски вестникъ "Чикаго Трибюн" отъ 14 III 1974 пише въ дълга статия, отъ която даваме извадки, относно раждаемостта на деца въ днешна България:

"Поради намаление на работната рака и увеличаване на населението равно на нула, България се старае да купува повече бебета. Презъ 1972 година, сѣ били родени само 11,000 бебета въ България, като населението официално е достигнало до 8,601,000, по-малко отъ една осма процентъ прирѣстъ..."

Всѣки знае, българинъ или чужденецъ, че преди комуниститѣ да окупиратъ България, нашата страна бѣше ПЪРВА ВЪ СВѢТА по прирѣстъ на населението, а сѣщо ПЪРВА В СВѢТА по столѣтници. Днесъ работната рака се изпраща за Сибиръ и по Африканскитѣ джунгли, а бебета не се раждатъ, поради мизерията, скапотията и липсата на елементарни условия за по-сносенъ животъ. България се стопява!

...И НАЦИОНАЛНИЯ ДОХОДЪ - НАЙ НИСКЪКЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ!

PNB PAR TETE D'HABITANT EN EUROPE: UNE COMPARAISON CEE-COMECON

Le quotidien économique d'outre-Rhin « Handelsblatt » a, dans son édition du 23 mai dernier, présenté, sous forme de graphique, une intéressante comparaison entre les PNB par tête d'habitant de la CEE élargie et ceux du Comecon en 1972. Cela donne, exprimé en US dollars: CEE: Allemagne fédérale: 4.170; Danemark: 4.050; France: 3.810; Belgique: 3.570; Pays-Bas: 3.350; Royaume-Uni: 2.870; Italie: 2.170; Irlande: 1.850; Comecon: République démocratique allemande: 2.730; Tchécoslovaquie: 2.440; URSS: 1.930; Hongrie: 1.800; Pologne: 1.550; Roumanie: 1.130 et Bulgarie: 840.

Меродавния белгийски вестникъ "Информации за Външна Търговия" прави сравнение на годишния националенъ доходъ на населението отъ странитѣ въ Европейската Общностъ и тѣзи отъ комунистическия лагеръ.

Не се очудваме, че отъ сравняванитѣ Европейски страни, комунистическа България славно заема... последното мѣсто! Докато Западна Германия има доходъ на глава 4,170 долара годишно, Источна Германия има два пѣти по-малко. Отъ комунистическия страни Съветския съюзъ е на трето мѣсто съ 1,930 долара, почти колкото най-бедната западна страна Ирландия, като България е на опашката съ 840 долара.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА ЧОВЪШКИ ПРАВА И САМООПРЕДЪЛЕНИЕ.

"Свободата на Европа е застрашена!" - подъ тази парола бѣ проведена отъ 1-3 Мартъ 1974 въ Люцернъ, Швейцария една Конференция, която е замислена като противоевѣсъ на "Конференцията за Европейска сигурност" въ Женева и "Конференцията за разоржаването", заседаваща въ Виена. Люцернската Конференция се протежиреше отъ най-видни европейски държавници: министри, председатели на Парламенти, професори, висши военни, дипломати и пр. Износоха се реферати отъ видни европейски личности по въпроса за човѣшки права и самоопредѣление на народитѣ, напр: проф. Фахи-Лондонъ, проф. Блуменвицъ-Аугсбургъ, проф. Бохенски-Фрибургъ, проф. Майснеръ-Аахенъ, генералъ Уокеръ-Лондонъ, като отъ страна на политическитѣ емигранти говориха: Димитъръ Панинъ, руски политически емигрантъ, Лудекъ Пахманъ отъ Чехо-Словашко, а отъ страна на българитѣ, Д-ръ Стефанъ Йовевъ отъ Мюнхенъ.

Европейската Конференция въ Люцернъ се ръководи отъ следнитѣ идеи: осигуряването на мира и независимостта въ Европа безъ да се изтласкатъ Съединитѣ Щати, като съ това се попречва на хегемонията на Съветския съюзъ до Атлантика. Сѣщо: да се постигне разоржаване, не само на Запада, но еднакво и за Съветския съюзъ. Женевската "Конференция за Сигурност" не може да се нарече Европейска, понеже въ нея не сѣ представени народитѣ отъ Источна Европа, а само тѣхнитѣ поробители, докато въ Люцернската Конференция участвуватъ единственитѣ легитимни представители на поробенитѣ народи, емигрантски политици и публицисти.

Следъ завършването Конференцията въ Люцернъ прие една резолюция, въ която рѣзко се осжда инициативата на Съветитѣ за неутрализирането на Европа, протестира се противъ отнемането правата за самоопредѣление на поробенитѣ отъ комунизма народи и за лишаване на половината отъ европейското население отъ човѣшки права. Люцернската Конференция намѣри широкъ отзивъ въ европейския печатъ и телевизия.

Даваме нѣколко пасажа отъ реферата на Д-РЪ СТЕФАНЪ ЙОВЕВЪ, изнесенъ на Конференцията: "Самоопредѣление на народитѣ въ Источна Европа - алтернатива на досегашната источна политика":

"Комунизмътъ не само отрича по начало правото на отдѣлнитѣ народи за самоопредѣление, но преследва въ по-далечна перспектива планомѣрно убийство на народитѣ - претопяване на всички народи и раси въ свѣта въ една аморфна маса. Бъдащото човѣчество, при една комунистическа свѣтовна победа, ще си служи само съ единъ езикъ и една обща "социалистическа култура", което предполага унищожението на всички живи езици и национална култура на народитѣ, като се премахне не само личната, но и националната индивидуалност. Источната политика на свободнитѣ народи днесъ може да се характеризира по следния начинъ: отстъпване предъ свѣтовното комунистическо предизвикателство!"

"Досегашната источна политика на Запада изхожда отъ идеята за детантъ - намаление напрежението между Истока и Запада - която идея се намира въ противорѣчие съ основнитѣ идеи на марксизма-ленинизма. Детантътъ води до едностранчиви отстъпки и до непрестано губене теренъ, като сѣщо отнима възможността на Запада да даде отговоръ на комунистическото предизвикателство. Не е необходимъ воененъ походъ противъ комунизма, необходима е, обаче, една политическа офанзива. Две задачи трѣбва да бѣдатъ изпълнени отъ Запада, ако не иска да стане жертва на комунистическата експанзия:

- Да се организира на международна почва борба противъ наркозата на детанта,
- Да са възстанови равновесието въ политическата борба между Истока и Запада.

"На комунистическата идеологична и стратегическа програма за премахване на свободното общество, трѣбва да се противопостави програма за пълното преодоляване на свѣтовния комунизъмъ безъ голѣми войни."

ЕДИНЪ ПРИЯТЕЛЪ НА ПОРОБЕНИЯ БЪЛГАРСКИ НАРОДЪ.

Dr. S. P. MARLAND, Jr.

College Entrance Examination Board
Office of the President New York, New York 10019

Dear Col. Richeff:

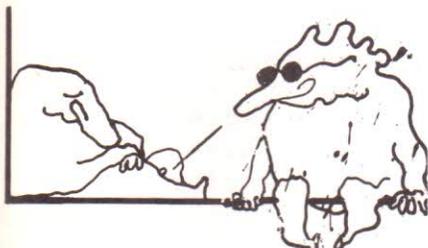
I take this opportunity to extend to you and your Committee my very warm congratulations upon the occasion of the celebration of Bulgarian Liberation Day. You and your fellow Bulgarians have good reason to sustain in this country the great traditions of freedom for which your fatherland was well known.

I commend you and I urge you to sustain the proud and bright threads of the Bulgarian fabric in this country.

S. P. Marland, Jr
President

По случай Конгреса на Б.Н.Ф., председателя на Борда на Университетитъ и Колежитъ въ Съединенитъ Щати е изпратилъ чрезъ Полковникъ Райчевъ сърдечно поздравление. Д-ръ Сидней Марландъ е отличенъ приятелъ на поробения български народъ и се отнася много благосклонно къмъ българскитъ национални емигранти. Ние благодаримъ на Д-ръ Марландъ за неговитъ чувства къмъ нашия народъ и му пожелаваме още по-ползотворна дейность въ името на правдата и свободата.

ОТЛИЧНИ ПРОЯВИ НА БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТИ.

НИКОЛАЙ САРАФОВЪ. Младиятъ нашъ сънародникъ, потомъкъ на славнитъ Сарафовци, емигриралъ презъ 1970 за Германия, художникъ, графикъ, илюстраторъ - е започналъ да прави свои самостоятелни изложби въ Германия и Италия.

Отлично приетъ отъ Д-вото на Германскитъ художници и оцененъ отъ публиката, Николай Сарафовъ напоследъкъ е устроилъ две изложби въ Мюнхенъ и Вюрцбургъ, масово посѣтени съ отлична критика въ пресата. Ние поздравяваме нашия събратъ въ изгнание съ неговия успѣхъ, съ пожелания творческиятъ му

гении винаги да служи за каузата на поробената ни Родина.

АСЕНЪ НИКОЛОВЪ. По случай 125 години отъ рождението на ХРИСТО БОТЕВЪ известниятъ нашъ писателъ, общественикъ и библиографъ е устроилъ изложба отъ книги отъ и за славния български поетъ и революционеръ. Изложбата е била уредена въ салона на Държавната библиотека въ Кливеландъ.

Въ поканата за тази изложба Асенъ Николовъ е далъ въ преводъ най-доброто стихотворение на Ботевъ "Хаджи Димитъръ" на английски, а също и указание на книгитъ за Ботевъ, намиращи се въ библиотеката. Хвала на нашия радателъ за българщината Асенъ Николовъ, който вече отъ нѣколко години издава съ емигрантски средства книги отъ славната българска история, поезия и публицистика.

ДРАГОМИРЪ ЗАГОРСКИ. По случай Международната Изложба за Пощенски марки въ Виена, устроена на 1 XII 1973, нашиятъ съидейникъ е получилъ ПЪРВАТА НАГРАДА - ЗЛАТНИЯ МЕДАЛЪ НА ГРАДЪ ВИЕНА, за неговата сбирка отъ стари български марки. Тя е съдържала: писма отъ България още въ Турското робство, чужди пощи въ България преди Освобождението, Военни пощи отъ градове и мѣста извънъ България, гдето е стѣпвалъ крака на българския войникъ. Особено рѣдки и подредени сж били изложени първитъ две издания Сантимитъ и Царската поща, въ най-различни видове, подвидове, проби, нюанси, курioзи, карета и пливове.

Това невиджано национално богатство на българската филателия и история, Драгомиръ Загорски е успѣлъ да събере, систематизира и изложи въ идеаленъ видъ и затова така ценната Първа Награда заслужено се пада нему. Bravo!

ОРГАНИЗАЦИОНЕНЪ ЖИВОТЪ.

НЮ ЙОРКЪ.

На 6 I 1974 клона на Б.Н.Ф. въ града устрои традиционната си Коледна срѣща въ залитѣ на Естонския Домъ, масово посетена отъ българскитѣ емигранти. Съ коледна и народна музика, при българска трапеза подъ Коледното дърво всички се чувствуваха въ родна среда. Тържеството бѣ открито отъ г.Н. Стояновъ, като нѣколко подходящи думи каза Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Зачитане на роднитѣ ни традиции, далечъ отъ Родината, въ изгнание, се посрѣща съ голѣма задоволство отъ цѣлокупната българска емиграция.

На 4 IV 1974 въ клуба на Организацията се състоя Годишното събрание на Клона на Б.Н.Ф. въ града. Председателятъ г. Колю Кондовъ даде докладъ за изминалата дейност, която е била много активна: клонътъ взелъ участие въ множество демонстрации: посрещането на Брежневъ, Седмицата на Поробенитѣ Народи, Манахидата за Девети Септемврий и пр. Членоветѣ сѣ имали редовни срещи всѣка седмица.

Касиера П. Николовъ и Председателятъ на К.К. Полковникъ Райчевъ дадоха сѣщо своитѣ доклади. Разиска се и се прие програмата за бъдеща дейност. Накрая се избра съ пълно единодушие следното Настоятелство:

Председателъ: Колю Кондовъ, Подпредседателъ: Андонъ Андоновъ, Секретарь-касиеръ: Питъръ Николовъ, членове: Тодоръ Тодоровъ и Илия Илиевъ. Контролна Комисия: Юрданъ Ивановъ и Славе Дамяновъ.

МАЙАМИ, ФЛОРИДА.

На 3 Мартъ 1974 клонътъ на Б.Н.Ф. устрои въпоменателно тържество по случай Освобождението на България отъ турско робство. Отслужена бѣ Манахида въ Руския Православенъ храмъ отъ отецъ Йоанъ, като на края на службата г. Петъръ Прешленковъ каза вдъхновено слово за случая.

Сложена бѣ братска трапеза за всички българи и гости, на която Председателятъ на клонътъ г. Ангелъ Марковъ държа слово за обединението на всички национални емигранти въ борбата ни противъ днешнитѣ поробители на Родината, комуниститѣ.

ЧИКАГО, ИЛИНОЙСЪ.

На 2 Мартъ 1974 Българското Емигрантско Училище "Св. Кирилъ и Методий" даде вечеринка въ салонитѣ на германското Д-во ДАНК по случай Освобождението на България, която вечеринка бѣ масово посетена отъ българската емиграция. Децата отъ училището взеха дейно участие въ програмата подъ вещото ръководство на любимата имъ учителка г-жа Валентина Тодорова. Тържеството бѣ открито отъ Председателятъ г. Тодоръ Пеневъ съ подходяще за случая слово.

ФРАНКФУРТЪ, ГЕРМАНИЯ.

На 12 I 1974 Българо-Германското Д-во въ града устрои Новогодишна вечеринка посветена тази година на голѣмия български патриотъ и дипломатъ Архиепископъ графъ Д-ръ Петъръ Парчевичъ /1612-1674/, която бѣ открита отъ председателятъ г. Карлъ Фридрихъ Грау съ слово, въ което припомни традиционнитѣ връзки между двата народа, поробени днесъ подъ комуниститѣ. Отецъ Д-ръ Тарновалински прочете молитва за здраве на всички български емигранти, а Д-ръ Иванъ Банковски държа слово за голѣмото дѣло на Парчевичъ. Накрая г. Граматиковъ, рецитира стихове. Вечеринката бѣ отлично посетена и при отлично настроение продължи до късно.

На 3 Мартъ 1974 въ ресторанта на представителятъ на Б.Н.Ф. за Франкфуртъ г. Димо Стоевъ, българската национална емиграция се събра да празнува Освобождението на България. Майоръ Д-ръ Иванъ Банковски държа слово по този случай, като изтъкна нечуваната храбростъ на нашитѣ Опълченци, които дадоха живота си за нашата свобода. Нашастниятъ Берлински договоръ разкъса България на 5 части и ние бѣхме принудени да водимъ петъ войни за нашето освобождение и обединение. И днесъ дори българското племе живѣе само на половината на своята си територия.

На края на събранието по починъ на г. Илия Ванковъ се събра една добра помощъ за "Българктата Лига за Правата на Човѣка", основана преди две години въ Холандия.

На 17 XII 1973 година почина въ Лансингъ, Илинойс отъ всички многоуважаемия нашъ сѣнародникъ

ХРИСТО КОВАЧЕВЪ
1883-1973

Покойниятъ бѣ роденъ въ с. Воденъ, Ямболско. Завършва гимназия, служи въ Българската Флота, заминава за Русия да следва зболѣкарство. Презъ 1912 емигрира за Съединенитѣ Шати, гдето завършва фармация въ 1919, като отваря първата аптека въ Лансингъ, Илинойс.

Г-нъ Ковачевъ бѣ единъ отъ основателитѣ на Българската Църква въ Чикаго и единъ отъ стълбоветѣ и крепителитѣ на Православната ни вѣра и българската ни народност. Най-живо се интересуваше отъ всички национални прояви, като щедро ги подпомагаше. За дълги години той бѣ баща и настоиникъ на българскитѣ емигранти въ Чикаго и околността.

На 28 XII 1973 година почина въ Мюнхенъ, Германия голѣмия български патриотъ и всеизвестенъ софийски адвокатъ

МИХАИЛЪ БАЛСАМОВЪ
1900-1974

Единъ отъ най-виднитѣ софийски адвокати, той не можеше да понася неправдитѣ на комунистическото правителство следъ 9 9 1944 година, тѣхнитѣ масови убийства и интернирания и се яви като горещъ защитникъ на поробенитѣ българи. Затова той бѣ лишенъ отъ адвокатското си право и поставенъ подъ полицейски контролъ.

За да избѣгне неизбежния арестъ, той влиза въ връзка съ Подполковникъ Страшимиръ К. Михалакевъ, адвокатитѣ Панайотъ Цв. Поповъ и Димитъръ П. Грънчаровъ, сѣщо предледвани отъ комуниститѣ. Така организираната група отъ 9 души на 30 Юний 1948 година превзематъ въ въздуха единъ комунистически самолетъ и го насочватъ къмъ Цариградъ. Тази Ботевска дързостъ се разнесе по цѣлия свѣтъ за безгранична радостъ на всички български емигранти и на народа въ България.

Както въ Цариградъ, така сѣщо и въ Мюнхенъ, гдето той замина следъ това, Балсамовъ продължи да се бори явно и енергично противъ комунизма за свободата на народа ни. На Панахидитѣ за 9 Септемврий, устройвани ежегодно въ Мюнхенъ той винаги държеше вдъхновено слово за право, свобода и законностъ. Въ неговото лице българската емиграция загуби единъ пламененъ борецъ противъ комунизма.

Панайотъ Цв. Поповъ.

На 15 I 1974 почина въ Бѣфало, Ню Йоркъ отличния български приятель и основателъ на Етническитѣ Групи въ града

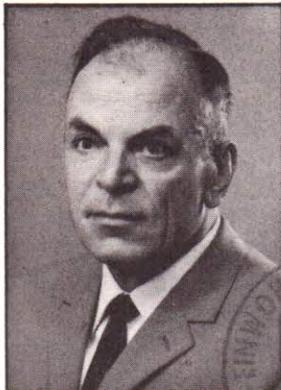
Д-РЪ СТЕФАНЪ А. ГРЕДЕЛЪ
1912-1974

Д-ръ Гределъ бѣ пламененъ хърватски патриотъ, историкъ, писателъ и дипломатъ въ свободно Хърватско. Единъ отъ най-истъкнатитѣ борци за свобода отъ комунизма. Носителъ на Ордени и Отличия, между които българския Орденъ "За Гражданска Заслуга" удостоенъ съ него отъ Н. В. Царъ Борисъ III, а сѣщо и златния Орденъ "Борба за Свободата на България".

Въ неговото лице българския поробенъ народъ и емиграция губятъ единъ отличенъ приятель и съмишленникъ въ борбата.

Миро Герговъ.

На 11 Февруарий 1974 година почина въ Цюрихъ, Швейцария доблестниятъ български офицеръ-патриотъ и борецъ за свобода

КАПИТАНЪ ГАНЧО САВОВЪ
1912-1974

Останалъ сираче отъ Балканската война, майка му го отглежда съ голѣма мѣка, но той завършва училище като отличникъ. Завършва Военното на Н.В. Училище и постъпва въ Въздушнитъ войски.

Капитанъ Савовъ, следъ 9 Септемврий 1944 постоянно разобличава комуниститъ-убици, които не му прощаватъ за това. Стрелянъ отъ засада отъ комунистъ, бѣ въ последствие осъденъ на смъртъ и лежи 20 години тежкъ затворъ, като минава презъ всичкитъ лагери и затвори на комунистическа България, съ още незарастнала рана на

гърдитъ. Отъ тѣзи лагери и затвори при непрекъснатъ тормозъ, здравето му пропада.

Едва въ последнитъ години преди смъртъта си, той успѣва да се измъкне отъ лапитъ на комуниститъ, за да прекара живота си на свобода между другари по садба.

Капитанъ Ганчо Савовъ бѣ единъ примѣръ на достоенъ български офицеръ и патриотъ, който даде живота си за свободата на Родината.

Стефанъ Кьорчевъ.

На 28 IX 1973 почина въ Гермесхаймъ, Германия националниятъ български емигрантъ

АНТОНЪ КАМЕНОВЪ ГЕЛОВЪ
1905-1973

Покойниятъ бѣ роденъ въ с. Шишанци, Кулска околия. Презъ Декемврий 1950 година арестуванъ и мъченъ отъ комуниститъ, успѣва да избѣга презъ граница въ Югославия, а отъ тамъ нелегално за Италия. Презъ 1966 година емигрира за Германия, гдето служи въ Българската Рота въ Гермесхаймъ, като следъ известно време се пенсионира.

Антонъ Геловъ бѣ единъ пламененъ български патриотъ и антикомунистъ.

Коста Порязовъ.

На 3 Ноемврий 1973 година почина въ Бѣфало, Ню Йоркъ отличниятъ борецъ противъ комунизма, националниятъ емигрантъ

ФИЛИПЪ НИНОВЪ
1922-1973

Покойниятъ бѣ роденъ въ с. Горникъ, Червенобрѣжко. Завършва Техническо училище въ Бѣла Слатина и следва университета въ София. Билъ е фелдфебелъ въ Въздушнитъ войски и е служилъ въ София, Телишъ и Македония. Кавалеръ на Ордена "За Храбростъ".

Презъ 1948 година, неможейки да търпи неправдитъ въ поробена България бѣга за Турция, по-късно за Франция, гдето се оженва. Отъ тамъ емигрира за Бѣфало, гдето взима най-дейно участие въ всички емигрантски прояви, като отличенъ български патриотъ.

Миро Герговъ.

На 29 Мартъ 1974 година падна пронизанъ отъ разбойнически куршуми нашиятъ съидейникъ, пламенниятъ български патриотъ, националниятъ емигрантъ

ЙОНЧО СТОЯНОВЪ
1919-1974

Роденъ въ с. Градецъ, Видинско, презъ 1952 бѣга отъ комуниститъ въ Италия, а презъ 1955 емигрира за Чикаго, гдето взима дейно участие въ емигрантскитъ прояви. Той бѣ единъ голѣмъ български патриотъ.

БОГЪ ДА ГИ ПРОСТИ

P.O. Box 1204
 Grand Central Station
 New York, N. Y. 10017, U.S.A.
 Incorporated in the State of
 New York, November 7, 1958
 Non Profit Organization
 Illinois, 23307, Nov. 16, 1962
 Trade Mark Registration,
 N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

БЪЛГАРСКИ "ТУРИСТИ" ВЪ НЮ ЙОРКЪ.

Въ първите дни на Април 1974 една група от 120 "туристи" от България посѣтиха за нѣколко дни Ню Йоркъ, водени от Мистеръ Сенко, познатъ от миналото панаирджиински факиръ, сега агентъ на Държавна Сигурностъ. Отъ сведенията, които събрахме и отъ разговоритѣ на нѣкои емигранти съ "туриститѣ", абсолютно положително се установи, че всички тѣзи "туристи" сѣ милиционери и агенти на Държавна Сигурностъ, завършили специална школа за шпионажъ въ чужбина. Тѣ говорятъ сносно английски езикъ и сѣ на по-високо интелектуално ниво отъ обикновенитѣ "ченгета".

Мнозина отъ тѣхъ иматъ адреси на емигранти и ги дирятъ за да имъ кажатъ "тайно" новини отъ тѣхни близки и приятели. Целта имъ е, да събератъ сведения за политическитѣ емигранти, та да пострада нѣкой тѣхенъ роднина въ България. Адреситѣ на емигрантитѣ имъ сѣ дадени отъ новопрогласенитѣ "културтрегери", "културни дружества" и "църковни епитропи и душеспасители", чиято задача имъ е заповѣдана отъ същата Държавна Сигурностъ, която изпраща и "туриститѣ" въ Съединенитѣ Шати.

Преци да заминатъ, въпрѣки шлифовката си, нѣкои отъ "туриститѣ" не сѣ могли да скриятъ очудването си отъ свободата, живота и боллука въ тази страна, достъпнитѣ цени на всички произведения за всѣкиго и като сравнили живота съ този въ България, признали, че червения рай въобще не е никакъвъ рай, а както единъ се билъ изразилъ "мента за коремъ". При заминаването си, единъ помѣкналъ цѣла торба съ сапунъ, другъ напълнилъ куфаритѣ си съ... българско сирене, като заявилъ, че това би било най-добрия подарѣкъ за близкитѣ му!

Ние предупреждаваме емиграцията, да се пази отъ разни "туристи", благовидни "душеспасители" въ расо или безъ расо и такива, които хвалятъ до небесата живота въ България, но си седятъ на топло въ Америка!

ТЪРСЯТЪ СЕ:

ХРИСТО Х. МАРКОВЪ, отъ Севлиево, емигриралъ за Австрия и е билъ тамъ отъ 1947 до 1951. Търси го сина му, който е въ Съединенитѣ Шати. /М.Х.М./

ГЕОРГИ П. КОЛОВЪ отъ Фердинандъ търси чичо си въ Съединенитѣ Шати, дошелъ презъ 1936 а сѣщо и вуйчо си, берберинъ въ Аделаида, Австралия /Г.П.К./

ИРИНА НЕМИРОВА, 27, студентка въ Виена, емигрирала за тамъ презъ 1970. Търси я нейна най-близка приятелка въ Съединенитѣ Шати. /Р.В.Б./

ЕЛИСАВЕТА БЪНДЕВА, 32, отъ Пловдивъ, емигрирала за Турция презъ Май 1973, а отъ тамъ за Франкфуртъ, Германия. Търси я нейнъ близъкъ приятелъ. /Т.Т./

МАТЮ МЕЧКОВЪ, емигриралъ за Ню Мексико или Калифорния. Търси го приятеля му /Ж.Д./

БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТИ - ГЛУХОНЪМИ, емигрирали презъ последнитѣ години на Запада. Да се обадятъ до БОРБА, за да могатъ да се включатъ въ секцията на "Българскитѣ емигранти-инвалиди, която се образува въ Швейцария.
